

Rentefradragsbegrænsning i dansk koncernskatteret

- Tynd kapitalisering, Renteloft og EBITDA-reglen

HD 2. del - Regnskab & Økonomistyring
--

Aalborg Universitet

Forfatter: Lars Kristian Kjær

Studienr. 20156424

Vejleder: Jonas Grud Henriksen

Afleveringsdato: 10-05-2022

Antal sider: 73

Indholdsfortegnelse

0. English Abstract	3
1. Indledning	5
2. Problemformulering og afgrænsning	7
2.2. Afgrænsning	9
3. Teori, retskilder og kritik	9
4. Den historiske udvikling i de danske regler om rentefradragsbegrænsning	10
5. Hvem er omfattet af reglerne om rentefradragsbegrænsning	13
6. Tynd kapitalisering og rentefradragsbeskæring	14
6.1 Omfattet af reglerne om tynd kapitalisering	16
6.1.1 – Kontrolleret gæld	17
6.1.2 – Lån fra tredjemand	19
6.1.3 – Gæld	19
6.1.4 – Opgørelse af egenkapital	20
6.1.5 – Beregning af goodwill	22
6.1.6 – Målestoksforholdet mellem gæld og egenkapital	26
6.1.6.1 – Renter der fradragsbegrænses	27
6.2. – Prioritering i begrænsningsrækkefølgen	28
6.3. – Lån på armslængdevilkår	29
6.4. – Konsolidering	30
6.5 – Delkonklusion	34
7. – Renteloftsreglen	35
7.1 - Hvilket indhold har selskabsskattelovens § 11 B og hvordan begrænses fradragsretten?	35
7.2 – Standardrenten jf. § 11 B, stk. 2	36
7.3 – Nettofinansieringsomkostninger	36
7.4 – Skattemæssig værdi af aktiverne	37
7.5 – § 11 B, stk. 6 kontoen	39
7.5.1 – Nedsættelse af saldoen	40
7.5.2 – Konsolidering	43
7.5.3 – Renter og kurstab der er blevet begrænset	44
7.5.4 - Fiktivt eksempel på anvendelse af renteloftsreglen	44
7.6 – Delkonklusion vedrørende renteloftsreglen	46

8 – EBITDA-reglen	47
8.1 – Rentefradragsbegrænsning efter selskabsskattelovens § 11 C	47
9. Intern sammenhæng mellem rentefradragsbegrænsningsreglerne	51
9.1 Forskellene på rentefradragsbegrænsningsreglerne	52
9.2 Indbyrdes sammenhæng og rækkefølge i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9.....	53
9.2.1 - Tynd kapitalisering	54
9.2.2 - Renteloft.....	55
9.2.3 - EBITDA-reglen.....	56
10. Incitament til påvirkning af rentefradragsbegrænsningen	57
10.1 - Nedsætte den kontrollerede gæld til under 10 mio. kr.	57
10.1.2 – Koncerntilskud og tilførsel af kapital	58
10.1.3 – Lån på markedsmæssige vilkår	59
10.1.4 – Balancedagen er skæringsdato for vurdering	60
10.1.5 – Konsolidering af selskaberne	61
11. Anvendelse af rentefradragsbegrænsning ved konsoliderede selskaber.....	62
11.1. – Analyse af ”Gren A” via tynd kapitalisering.....	63
11.1.2 – Analyse af ”Gren B” via tynd kapitalisering	64
11.1.3 – Renteloftsreglen.....	66
11.1.4 – EBITDA-reglen	67
11.2 – Delkonklusion på rentefradragsbegrænsningsreglerne i dansk koncernskatteret.....	68
12. – Perspektiver på reglerne om rentefradragsbegrænsning.....	68
12.1 – Nedsættelse af rentefradraget	68
12.2 – Skat på koncerninterne rentebetalinger	69
12.3 – Begrænsning af underskudsfremførselsret	70
13. – Konklusion	71
14. – Litteraturliste	74

0. English Abstract

By the summer of 1998 the first legislative guidelines of interest deduction limitation were incorporated into Danish Tax Law, which introduced the basic rules of thin capitalization.

This is a complex set of rules that are given to make sure that Danish companies would not seek to be indebted and thereby transfer profits out of the country, so that the Danish government would lose tax liability.

It is often in the national interest to ensure that multinational groups pay their tax liability, and back in 2006 and 2007 the Ministry of Taxation and (then: SKAT) stated that Danish companies, including companies taken over by private equity funds, could minimize tax payments in Denmark by arbitrarily to place interest expenses in Denmark, even though the activities and income that the interest expenses financed were not subject to Danish taxation.

This was the case, for example, in relation to the companies' purchases of shares in other companies, where returns in the form of dividends or share gains were typically tax-free in Denmark.

In this way, the financing of tax-free income could reduce or even eliminate the taxation of operating profits in Denmark.

Furthermore, in 2007 a study showed that the Danish state missed a tax liability of more than 2 billion DKK of taxable losses to international private equity funds, and that with the takeover of the groups a significantly tougher indebtedness could be seen with debt capital rather than equity.

Although the set of rules only applies to the larger companies, and although the set of rules is complex, the purpose of the rules is that they should try to ensure that Danish groups are not indebted by their foreign owners by limiting the extent of the net financing costs incurred by the group. can receive a deduction for in Denmark.

The rules in the Corporation Tax Act do not only apply to foreign companies, but the interest deduction limitation rules also apply to large Danish groups, which is why it is also necessary for Danish companies to be aware of when the company risks being deducted without carry-forward rights.

This graduation project will include a presentation of the interest deduction limitation in the Danish Corporation Tax Act and will at an operational level come up with proposals for the possibilities the groups have to prevent deductions for interest and net financing costs from being cut.

It is the aim of the project to explain and analyze the Danish rules of interest deduction limitations, and to explain which types of companies these rules apply to. The project seeks to clarify whether the companies themselves have the possibilities or opportunities that are required, and thereby effect the limitations.

1. Indledning

I et verdenssamfund med stigende globalisering og teknologisk udvikling vil der være et behov for at samordne og integrere verdensøkonomien som følge af, at flere globalt orienterede koncerner eller kapitalfonde stiller krav om, at grænseoverskridende aktiviteter lettes, og at multinationale koncerners virksomhedsstrukturer ikke hindres unødigt af hensyn til EU-traktatens principper om fri bevægelighed for arbejde og kapital.

Skatteoptimering er efterhånden blevet en strategisk målsætning. Fælles for de internationale virksomheder er, at de forstår at udnytte den internationale skatteret til på lovlig vis at opnå skattefordele. Dette sker ofte ved, at indtægter placeres, hvor beskatningen er lavest, mens fradragsberettigede udgifter placeres, hvor værdien af fradraget er højt¹, hvilket f.eks. kunne være i Danmark.

Der vil for disse koncerner eller kapitalfonde konstant være en søgen efter nye, globale markeder, der vil kunne udfordre og udnytte skattelovgivningen.

Desværre er den nationale skattelovgivning ikke globalt omstillet, og lovgivningen halter bagefter den hastige udvikling inden for teknologi og økonomi.

Multinationale koncerner og kapitalfonde har kunnet benytte sig af koncernopkøb for dermed at minimere skattebetalingen i de enkelte lande afhængig af de europæiske landenes forskellige selskabsskattesatser, og skatteundgåelse har ført til øget fokus på skatteunddragelse.

Disse skattetekniske arrangementer har ofte national interesse, og ønsket er, at multinationale virksomheder betaler deres andel af selskabsskat i de lande, hvor driften er repræsenteret.

Skatteforvaltningen konstaterede i midten af 00'erne i en undersøgelse, at danske selskaber, herunder selskaber overtaget af kapitalfonde, kunne minimere skattebetalingen i Danmark ved vilkårligt at placere renteudgifter i Danmark, selvom de aktiviteter og indtægter, som renteudgifterne finansierede, ikke blev undergivet dansk beskatning².

¹ Jf. OECD's Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting (2013) s. 16

² 2006/1 Lovforslag 213 – bilag 1, overordnede bemærkninger til lovforslaget

Det gjorde sig gældende eksempelvis i forhold til selskabernes køb af aktier i andre selskaber, hvor afkast i form af udbytte eller aktieavancer typisk var skattefri i Danmark.

På den måde kunne finansieringen af skattefri indtægt nedbringe eller endda helt fjerne beskattningen af driftsoverskud i Danmark³. Den gennemførte undersøgelse viste, at den danske stat mistede et skattetilsvær på mere end 2 mia. kr. til internationale kapitalfonde, og at der ved overtagelsen af koncernerne kunne ses en markant hårdere gældsætning med fremmedkapital frem for egenkapital⁴.

I Danmark havde større koncernforbundne selskaber fradrag for øgede renteudgifter, som medførte, at den skattepligtige indkomst blev nedsat, og derved skattetilsværet til den danske stat.

Renteindtægten lå derimod i udlandet og staten havde ikke mulighed for at opkræve skat fra de udenlandske selskaber. Der findes flere lande, hvor selskabsbeskattningen er lavere end i Danmark, og derfor kan der være et skattemæssigt incitament for kapitalfondene og andre udenlandske selskaber, til at gældsætte deres danske virksomheder, så driftsoverskud kan blive ført ud af Danmark og til de lavere beskattede lande.

Regler om oplysnings- og dokumentationspligt var i 1997 allerede gennemført med § 3 B, i skattekontrolløven, og året efter blev reglerne om tynd kapitalisering i selskabsskatteløvens § 11 introduceret i den danske selskabsskattelov, og tanken var at modvirke, at multinationale koncerner vilkårligt skulle motiveres til at flytte skattetilsvær ud af Danmark via kontrolleret gældsætning og til udlandet ved at danske datterselskaber af udenlandske koncerner eller kapitalfonde kunne finansieres på vilkår, som ikke kunne være opnået på det frie marked⁵.

I 2004 blev Danmark nødt til at ændre på reglerne om tynd kapitalisering, der ellers kun gjaldt for danske virksomheders rentebetalinger til udlandet pga. EU-sagen Lankhorst-Hohorst⁶. De eksisterende regler viste sig ikke at være tilstrækkelige mod udflytning af overskud, og derfor gennemførte Danmark i 2007 et indgreb mod kapitalfonde, hvor meningen var at supplere de allerede eksisterende regler om tynd kapitalisering med

³ Se Generelle bemærkninger til Lov nr. 213 2006-07;

⁴ Se L 119 den 30. marts 2004 (rentebeskatningsdirektivet, rente/royaltydirektivet, koncerninterne lån, fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst, bruttobeskattede personer).

⁵ Almindelige bemærkninger til L 101-2 1997-98 vedr. "tynd kapitalisering" (1998-forslaget)

⁶ Sag C-324/00 samt Henrik Peytz, Selskabsskatteløven med kommentarer (2020) s. 936

selskabsskattelovens §§ 11 B og 11 C om renteloft og en (daværende) EBIT-regel, for at standse forsøg på at omgå tynd kapitalisering.

Reglerne om rentefradragsbegrænsning er i sagens natur et sæt komplicerede regler, men hensigten med reglerne er fortsat at sikre, at danske selskaber ikke bliver gældsats med uforholdsmæssig høj fremmedfinansiering i forhold til egenkapital ved at begrænse omfanget af nettofinansieringsudgifter, som koncernen kan få fradrag for i Danmark.

2. Problemformulering og afgrænsning

Interessen i dette HD-afgangsprojekt har samlet sig om en teoretisk og praktisk analyse af de muligheder, vi i Danmark har, for at begrænse eller beskære rentefradragsretten, og som har fundet plads i selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C.

Det vil være til opgave at beskrive og analysere disse rentefradragsbegrænsningsregler og redegøre for, hvilke muligheder, der efter dansk skatteret eksisterer for at tilpasse koncernselskabernes finansieringsstruktur, sådan at rentefradragsbegrænsning i teorien kan undgås.

HD-afgangsprojektet vil behandle de danske regler i selskabsskatteloven, og vil fremkomme med eksempler på reglernes anvendelse. Der vil være eksempler indeholdt i opgaven frem for i bilag, for at lette overskueligheden. Der er 3 bilag vedlagt, som understøtter den konsoliderede opgørelse jf. nærmere nedenfor. Hovedproblemstillingen, der skal besvares, er følgende,

”Hvad er indholdet af de danske rentefradragsbegrænsningsregler i selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C, og kan de involverede koncerner påvirke eller forhindre fradragsbegrænsningen?”.

Problemstillingen leder til en undersøgelse af, 1) hvem omfattes af reglerne, 2) hvordan begrænses rentefradrag og kurstab (nettofinansieringsudgifter) efter henholdsvis § 11 om tynd kapitalisering, § 11 B om renteloft og § 11 C om EBITDA-reglen, 3) hvordan er sammenhængen mellem de enkelte regler, der har samme oprindelse, og 4) kan koncernselskaberne gøre noget for at påvirke omfanget af rentefradragsbegrænsningen.

2.1 Metodevalg og disponering

Metodevalget for dette projekt har overvejende været den juridiske metode med indholdsmæssig vægt på de danske regler i selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C.

HD-afgangsprojektet vil behandle reglerne i selskabsskatteloven, tilgrænsende bestemmelser, lovforarbejder, kommentarer til lovene, bekendtgørelser, afsagte domme, beregninger, samt relevante bøger.

Ovennævnte problemstillings grundmetode vil derfor være baseret på den juridiske metode – eller retsdogmatiske metode, men da der vil være beregninger indeholdt i opgaven, forudsætter dette kendskab til almindelige regnskabsmæssige begreber og grundprincipper.

Den juridiske metode anvendes til at fortolke gældende ret ud fra en systematisk anvendelse af retskilder⁷. Domstolene har i sidste ende kompetence til at fortolke gældende ret, og korrekt anvendelse af metoden vil som følge heraf være udtryk for gældende ret.

For overblikkets skyld indledes afgangsprojektet med en kortfattet redegørelse for den historiske udvikling af rentefradragsbegrænsningsreglerne, og fortsætter med en redegørelse for hvem der er omfattet af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Herefter foretages en gennemgang af reglerne ud fra en analyse af selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C. Sammenspillet mellem disse nævnte regler vil herefter blive beskrevet, sådan at det er klarlagt, hvilken rækkefølge reglerne skal anvendes, og der vil løbende blive inddrage fiktivt opstillede eksemplificering af rentefradragsbegrænsningen.

Herefter redegøres der for, om reglerne giver selskaberne mulighed for at indrette deres finansierings- og koncernstruktur, så rentefradragsbegrænsning undgås. Der kunne have været inddraget en konkret virksomhed, men det fiktive valg skyldes, at der er begrænsede virksomheder, der har en volumen, der omfattes af bestemmelserne, og adgangen til regnskabsmaterialet kan være restriktivt.

En fiktivt opstillet eksemplificering vurderes i lige så høj grad at kunne beskrive reglernes anvendelse, og idet beregningerne ikke forudsætter et tilvalg af en konkret virksomhed.

⁷ Jens Evald, Juridisk teori, metode og videnskab, 2. udg. 2020

Afgangsprojektet afsluttes med perspektivering og en konklusion, hvor der konkluderes på de behandlede problemstillinger.

2.2. Afgrænsning

HD-afgangsprojektet vil ikke afdække indkomstfiksering i de enkelte koncernforbundne selskaber, da opgørelse af den skattepligtige indkomst ikke umiddelbart har relevant forbindelse til rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Afgangsprojektet forudsætter, at de danske sambeskatningsregler er kendt, men der vil ikke være en nærmere gennemgang af national (obligatorisk) sambeskatning og international sambeskatning efter de gældende regler i selskabsskattelovens §§ 31 og 31A og heller ikke generelt de andre underliggende forhold som f.eks. delperiodeopgørelse, sambeskatningskredsen, underskudsfræmførsel mv.

Det er ikke fundet påkrævet at give en fremstilling af selskabsskattelovens § 11 A, som omhandler captive forsikringsselskaber, da reglerne om koncerninterne forsikringsselskaber ikke har direkte forbindelse til emnet om fradrag for rentebetalinger (men derimod forsikringspræmier).

Projektet forudsætter, at koncerndefinitionen i kursgevinstlovens § 4, stk. 2 samt den bredere definition i selskabsskattelovens § 31 C er kendt, og der vil ikke være en nærmere gennemgang heraf.

Sigtet med afgangprojektet er heller ikke en behandling af reglerne om transfer pricing, men afgangprojektet vil kunne indeholde referencer og passager til de enkelte materielle regler, der har betydning for transfer pricing - men kun hvor det findes relevant for emnet om rentefradragsbegrænsning.

Der levnes ikke plads til en nærmere gennemgang af regler i skattelovgivningen, der har betydning for koncerninterne lån, herunder navnlig kursgevinstlovens §§ 4 og 8, der omhandler fradrag for tab på koncerninterne fordringer og gevinst på gæld til koncernforbundne selskaber.

3. Teori, retskilder og kritik

Som følge af brugen af den retsdogmatiske metode, består de primære retskilder af dansk materiel ret, der findes i selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C.

Fremskaffelsen af materiale til dette HD-afgangsprojekt sker primært via offentligt tilgængeligt materiale samt research via internettet – særligt den juridiske vejledning.

Hovedparten af kilderne er officielle og almindeligt anerkendte. Litteraturen består af såvel primær som sekundær litteratur. Den primære litteratur omfatter lovtekster, lovforarbejder, cirkulærer og vejledninger. Der er endvidere anvendt faglitteratur som sekundære litteratur, der er angivet i litteraturfortegnelsen. Litteraturen er angivet i litteraturfortegnelsen til sidst.

De sekundære data udgør også i høj grad Den Juridiske Vejledning, fagartikler, Folketingets hjemmeside og tidsskrifter som i udgangspunktet søger objektivitet, men er imidlertid ofte påvirket af den pågældende forfatters egne meninger.

Trods dette vurderes det, at alle anvendte retskilder, er pålidelige og valide.

4. Den historiske udvikling i de danske regler om rentefradragsbegrænsning

I dag virker det som helt naturligt, at der findes regler om rentefradragsbegrænsning, men den historiske udvikling af de i dag kendte rentefradragsbegrænsningsregler startede i 1998 med indførelsen af de første danske transfer pricing bestemmelser og reglerne om tynd kapitalisering.

Med indførelsen af ligningslovens § 2 blev det omtalte armslængdeprincip lovfæstet i umiddelbar forlængelse af de i 1997 indførte regler i skattekontrollovens § 3 B, der pålagde skattepligtige selskaber mv. en oplysnings- og dokumentationspligt.

På linje med reglerne om rentefradragsbegrænsning, har transfer pricing reglerne til formål at sikre, at udenlandske selskaber ikke føler trang til at føre alt overskuddet ud af de danske selskaber ved hjælp af interne afregningspriser.

Efter transfer pricing-reglerne skal selskaberne udarbejde dokumentation og land-til-land rapportering for, at interne afregningspriser sker efter armslængdeprincippet, hvilket vil sige, at transaktioner sker på samme vilkår som ved handel mellem uafhængige parter.

Hvis ikke transfer pricing reglerne fandtes, kunne selskaberne motiveres til at allokere indkomst til lande, hvor selskabsskatten er lavere end 22 %, som er Danmarks selskabsskattesats, og den danske stat ville således kunne miste store skattebetalinger. I 1998 blev lov nr. 432 af 26. juni 1998 indført og dermed reglerne om tynd kapitalisering,

for at udenlandske selskaber netop ikke skulle flytte overskud ud af landet ved at gældsætte deres danske selskabet eller faste driftssteder, som så skulle betale høje, fradragsberettigede renter tilbage. Regeringens ønske var at sikre armslængde mellem lån og tilbagebetalingsvilkår, men ønsket var også at stoppe det misforhold, der var begyndt at opstå mellem egenkapital og gæld i flere danske selskaber med udenlandsk ultimativ ejer.

Indførelsen af bestemmelserne om tynd kapitalisering skulle således på samme måde som reglerne om transfer pricing sikre, at danske datterselskaber med udenlandsk moderselskab, ikke undgår at betale skat i Danmark ved, at selskaberne overfører markedskonform indtjening ud af landet forklædt som ”renteudgifter”.

Der skete det i 2004, at de danske regler om tynd kapitalisering blev ændret pga. EU-sagen, Lankhorst-Hohorst⁸. Denne EU-sag drejede sig om, at et tysk selskab i 1996 modtog et lån fra sit hollandske moderselskab i et rekonstruktionsforsøg, og i 1997 og 1998 betalte det tyske selskab renter på lånet til det hollandske selskab. De tyske regler om tynd kapitalisering gjorde, at betaling blev betragtet som maskeret udbytteudlodninger og beskattet med 30 %.

Det var selskaberne ikke enige i, og anlagde sag ved EU-domstolen.

EU-domstolen kom frem til det resultat, at de tyske regler om tynd kapitalisering udgjorde en hindring af den fri etableringsret, da det hollandske selskab blev forskelsbehandlet i forhold til tyske selskaber, og at sådan en disposition i et tysk selskab ikke ville blive betragtet som maskeret udbytte.

Afgørelsen betød, at reglerne om tynd kapitalisering i Tyskland måtte ændres for at overholde etableringsretten, og da de danske regler om tynd kapitalisering også kun var gældende for udenlandske selskaber med danske datterselskaber, skulle reglerne i Danmark tilsvarende ændres. Dette skete med indførelsen af lovforslag nr. L 119 den 30. marts 2004, som blev vedtaget.

De ændrede regler betød, at nu kunne danske selskaber også rammes af reglerne om tynd kapitalisering, som ellers var indført for at ramme udenlandske selskaber, men af den

⁸ Sag C-324/00; Thomas Rønfeldt (2010) s. 349 ff.

grund blev det i EU-sagen slået fast, at der ikke måtte ske forskelsbehandling på danske og udenlandske selskaber⁹.

I 2006 blev der indført endnu en tilføjelse til reglerne. Situationen var afstedkommet, fordi flere og flere kæder i Danmark blev opkøbt af store kapitalfonde og disse kapitalfonde placerede gerne finansieringsudgifter i de danske selskaber, men da kapitalfondene ofte var organiseret som kommanditselskaber, undgik disse selskabskonstruktioner reglerne om tynd kapitalisering, da kommanditselskaber ikke var omfattet af reglerne.

Med den nye tilføjelse – eller indgreb (kapitalfondsindgrebet) blev skattetransparente enheder også omfattet af reglerne og derved ligestillede med selvstændige skattesubjekter i reglerne om tynd kapitalisering. I 2007 blev Lovforslag nr. 540 af 6. juni¹⁰ vedtaget, hvilket medførte ændringer i selskabsbeskatningen.

Ændringerne blev foretaget for at gøre danske selskaber mere konkurrencedygtige, men medførte også flere værnsregler mod flytningen af indkomst ud af Danmark.

De tidligere regler kunne ikke i tilstrækkelig grad forhindre udenlandske selskaber i at overføre overskuddet ud af landet, og selvom reglerne om tynd kapitalisering stadig var gældende, var reglerne ikke effektive nok, og koncernerne foresatte med at placere renteudgifter i danske selskaber, mens indtægterne blev placeret i udlandet.

Derudover var der truffet afgørelse i Cadbury Schweppes-sag¹¹, hvilket betød, at Danmark skulle justere CFC-beskatningsreglerne¹². Der blev således indført et variabelt renteloft, som blev beregnet på baggrund af selskabets skattemæssige aktiver gange en standardrente samt en beskæring af renteudgifter på baggrund af det skattemæssige EBIT.

Indtil den 1. januar 2019 kunne den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter nedsættes med maksimalt 80 %, og således at det var et beskæringsfrit bundfradrag på 21,3 mio. kr. i nettofinansieringsomkostninger.

⁹ Ibid.

¹⁰ Lovforslag L 2013/2007

¹¹ Sag C-196/04

¹² L 23 af 8. oktober 2008

Reglen er nu justeret i overensstemmelse med skatteundgåelsesdirektivet¹³, således at der fra den 1. januar 2019 og frem, er indført en EBITDA-regel, som skal begrænse selskabers adgang til fradrag for nettofinansieringsudgifter på basis af den opnåede indkomst før renter, skat og af- og nedskrivninger¹⁴, men med en 5-årig ret til fremførsel af uudnyttet EBITDA-kapacitet. Reglerne er rentefradragsbegrænsningsregler i lighed med tynd kapitalisering, og meningen er at sikre, at selskaberne ikke skal kunne føre overskuddet ud af Danmark ved at placere renteudgifter i Danmark og renteindtægterne i udlandet.

Siden kapitalfondsindgrebet i 2007 er der sket tilpasninger og ændringer af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

I 2009 blev der indført en udfasning af fradragsretten ved køb af udenlandske selskaber¹⁵ og i 2011 blev der foretaget en justering af opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne¹⁶.

Som reglerne ser ud i dag, betyder ændringerne, at der er renteloft over, hvor mange finansieringsudgifter et selskab kan få fradrag for, og derfor et loft over, hvor mange renteudgifter det giver mening at placere i danske selskaber.

5. Hvem er omfattet af reglerne om rentefradragsbegrænsning

De selskaber, der er omfattet af selskabsskattelovens § 11, 11 B og 11 C er de samme selskaber, der er omfattet af § 1 om fuldt skattepligtige selskaber.

Nedenfor er sammensat en opstilling ved egen tilvirkning¹⁷.

¹³ Rådets direktiv 2016/1164/EU og 2017/952/EU. Lovforslaget blev ved afgivelse af betænkning delt i to, i det den del, der vedrørte implementering af CFC-reglerne i direktivet om skatteundgåelse blev udskilt i et selvstændigt lovforslag

¹⁴ L 1726 af 27. december 2018 om ændring af selskabsskatteloven m.fl.

¹⁵ Lov nr. 525 af 12. juni 2009

¹⁶ Lov nr. 254 af 30. marts 2011

¹⁷ Skemaet er en sammenstilling af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2j, 3a – 5 b samt § 1, stk. 1, nr. 1-2 b, 2 d-2j, 3 a-6, § 2, stk. 1 litra a og litra b, kulbrintebeskatningslovens § 21, stk. 4.

	Tynd kapitalisering	Rentelofts-reglern	EBITDA
Aktie- og anpartsselskaber	ja	ja	ja
Andre aktielignende selskaber	ja	ja	ja
Selskaber omfattet af § 2 C	ja	ja	ja
Sparekasser og andelskasser	ja	ja	ja
DSB	ja	ja	ja
Elselskaber	ja	ja	ja
Energinet.dk	ja	ja	ja
Vandforsyningsselskaber mv.	ja	ja	ja
Brugsforeninger	ja	ja	ja
Indkomstpålystige andelsforeninger	ja	ja	ja
G/F	ja	ja	ja
Akkumulerende investeringsforeninger	ja	ja	ja
Realkreditinstitutter mv. Kommunekredit og Dansk Eksportfinansierings fond	ja		
Realkreditinstitutter		ja	ja
Andre foreninger mv.	ja	ja	ja
Udenlandske selskaber med fast driftssted i DK	ja		
Udenlandske selskaber med hovedsæde i DK	ja	ja	ja
Udenlandske selskaber omfattet af SEL § 31A	ja	ja	ja
Udenlandske finansielle datterselskaber omfattet af § 32 (CFC-beskatning)	ja		
Udenlandske faste driftsteder og udenlandsk fast ejendom udenfor § 31A	ja		
Fonde omfattet af fondsbeskatningsloven	ja		
Formuebeskattede andelsforeninger	ja		
Andre foreninger mv. omfattet af § 1, stk. 1 nr. 6	ja		
Kulbrintebeskattede juridiske enheder		ja	ja

6. Tynd kapitalisering og rentefradragsbeskæring

Bestemmelsen i selskabsskattelovens § 11 vedrører ”tynd kapitalisering”, og herved forstås det, at et selskab eller forening gennem dets kontrollerede ejerkreds eller koncernforbundne selskaber tilbydes lån (koncerninterne lån) i finansieringen med fremmedkapital frem for egenkapital i et videre omfang i forhold til selskabets egenkapital end det ville have været muligt at opnå på et frit marked mellem uafhængigt handlende parter¹⁸.

Baggrunden er at modvirke skatteplanlægning – eller rettere skattemotiverede arrangementer med formål om at nedsætte skatteevnen i det pågældende land, hvor (datter)selskabet eller et fast driftssted er beliggende.

Det er en vigtig faktor, at der nødvendigvis skal være tale om et udenlandsk beliggende moderselskab, eller finansieringsselskab beliggende i et andet land, såfremt tynd

¹⁸ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.1.1 (intro til tynd kapitalisering)

kapitalisering skal kunne ramme et i Danmark beliggende selskab, forening eller fast driftssted.

I Danmark vil der være symmetri mellem den skattemæssige behandling hos låntager og långiver, uanset om vederlaget består i renter eller udbytte, og derfor vil rent danske selskabskonstruktioner være uden betydning¹⁹.

Det kan være skattemotiveret at flytte renteomkostninger til et højt beskattet land som i Danmark, og renteindtægter til et lavt beskattet land, hvor det afgørende er den forskellige skattemæssige behandling af det vederlag, der betales for den kapital, der stilles til rådighed, og derfor vil lånefinansiering have fradragsret for vederlaget i form af renteudgifterne til Danmark, mens långiver, der typisk vil været et selskab, beskattes af sine renteindtægter i sit hjemland efter reglerne der.

Når det skal vurderes, om tynd kapitalisering er til stede, er det vigtigt at se på, hvor selskaberne er placeret, da tynd kapitalisering af et selskab ofte vil være mest relevant i det tilfælde, at skattesatsen er lavere i det långivende land.

Den typiske situation er til stede, hvor det vurderes favorabelt at flytte skat mellem lande, selvom skattesatsen er højere i det land, man flytter indtægterne til, hvis det modtagende selskab, f.eks. moderselskabet, har fremførselsberettiget underskud og dermed kan udnytte sit underskud til samlet få nedsat skattebetalingen.

Jo lavere forskellen er mellem skattesatserne, jo mindre fordel er der ved at lade et selskab være tyndt kapitaliseret.

Der gælder imidlertid begrænsninger for fradragsbeskæringen, som afgangsprojektet vil uddybe nærmere i det følgende. Der er for det første den begrænsning, at der skal være tale om kontrolleret gæld over 10 mio. kr., og dernæst at der kun sker fradragsbeskæring af den del af den kontrollerede gæld, som omkvalificeres til egenkapital, for at forholdet mellem fremmed- og egenkapital udgør forholdet 4:1. Reglen indebærer, at den del af den kontrollerede gæld, der overstiger dette forhold, de facto behandles som egenkapital, og derfor nægtes fradrag²⁰.

¹⁹ Jakob Bundgaard, Tynd kapitalisering, s. 53 ff.

²⁰ Jane Bolander m.fl., Lærebog om indkomstskat (2019) s. 990

For det tredje sker der ikke fradragsbeskæring for beløb, der kan beskattes i Danmark, og endelig at fradragsbeskæring kan undgås, hvis selskabet godtgør, at finansiering kan opnås mellem uafhængige parter²¹.

6.1 Omfattet af reglerne om tynd kapitalisering

Hvis et selskab eller forening²²,

- 1) Er omfattet af en af bestemmelserne i § 1, stk. 1 nr. 1-2b, 2 d-2. j, eller 3 a-5 b,
- 2) Har kontrolleret gæld til juridiske personer som nævnt i ligningslovens § 2, stk. 1, (kontrolleret gæld) og
- 3) Selskabets eller foreningens fremmedgæld (gæld) set i forhold til selskabets egenkapital ved udløbet af indkomståret overstiger forholdet 4:1,

kan renteudgifter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld, ikke fradrages. Kurstab kan dog fradrages i kursgevinst på samme lån i efterfølgende indkomstår.

Selskabsskattelovens § 1, stk. 1 oplister udtømmende de skattepligtige selskaber eller foreninger, der er omfattet af selskabsskatteloven²³, og som er hjemmehørende i Danmark, og i forhold til tynd kapitaliserings-reglerne er det kun de selskaber eller foreninger, som bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 1 nævner, der er omfattet.

Omfattet er også faste driftssteder, der er fuld skattepligtige til Danmark jf. stk. 5, men omfattet er ikke beskatning af andelsselskaber, der er undergivet kooperationsbeskatning eller foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1 nr. 6²⁴.

Gæld til fysiske personer, der deltager i selskaber, foreninger mv., anses ikke for kontrolleret gæld, og da det ikke er tilfældet, vil gæld til fysiske personer ikke kunne blive ramt af tynd kapitalisering²⁵.

²¹ Selskabsskattelovens § 11, stk. 1, 5. pkt.

²² Citeret fra bestemmelsen i selskabsskattelovens § 11

²³ Se opstillingen i afsnit 6.

²⁴ Henrik Peytz – Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 934

²⁵ Selskabsskattelovens § 11, stk. 1, nr. 3, 2. pkt.

6.1.1 – Kontrolleret gæld

Det er vigtigt at få fastslået hvad, der menes med kontrolleret gæld, da bestemmelsen i § 11 ikke selv definerer meningen med begrebet.

I selskabsskattelovens § 11, stk. 1, 6. pkt. er det beskrevet, at reglerne om tynd kapitalisering gælder, hvis selskabet har *kontrolleret gæld over 10 mio. kr.*, men altså ikke hvad der menes med kontrolleret gæld, og hvem det er, at selskabet ikke må have kontrolleret koncernintern gæld på mere end 10 mio. kr. til.

Kontrolleret gæld forklares nemmest med henvisning til ligningslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., der beskriver sammenhængen mellem de juridiske personer og definitionen af kontrolleret gæld. Det skal på dette sted nævnes, at reglerne om tynd kapitalisering også kun finder anvendelse, hvis der er tale om bestemmende indflydelse, uden at der skal være tale om 100 % bestemmende indflydelse. Der er også tale om kontrolleret gæld, hvis et koncernforbundet moderselskab ejer 60 % af selskabskapitalen frem for et 100 % ejet datterselskab²⁶, eller har en stemmemajoritet over 50 % i datterselskabet, der kan karakteriseres som bestemmende indflydelse.

Ud fra ligningslovens § 2, stk. 1 kan det således forklares, at kontrolleret gæld er, når et selskab har gæld til en långiver, der typisk beliggende i udlandet, og som har bestemmende indflydelse over selskabet eller omvendt. Det betyder således, at der opstår kontrolleret gæld når,

Skattepligtige med,

- 1) gæld til juridiske personer, der ejer mere end 50% af aktiekapitalen eller råder over 50 % af stemmerettighederne i selskabet. Dette gælder såvel direkte som indirekte ejerandele.
- 2) gæld til juridiske personer, der kontrolleres af det danske selskab
- 3) gæld til juridiske personer, der er koncernforbundne med låntageren. I dette tilfælde er det danske selskab låntager
- 4) gæld til udenlandske juridiske personer, der har fast driftssted i Danmark²⁷.

²⁶ Henrik Peytz – Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 935

²⁷ Ligningslovens § 2, stk. 1, 2. pkt.

Hertil gælder i øvrigt, at der indsat en bestemmelse i ligningslovens § 2, der betyder, at kommanditselskaber bliver betragtet som en juridisk person, og således underlagt reglerne i selskabsskattelovens § 11.

Det giver god mening at have et værn mod skattetransparente virksomheder, der ellers ville kunne omgå tynd kapitaliseringsreglerne ved selskabsretligt at organisere sig på en anden måde end de juridiske personer, som bestemmelsen nævner.

Dette også selvom kommanditselskaber er skattemæssige transparente og derfor normalt ikke medgår under definitionen af en skattepligtig juridisk person. Det betyder praktisk, at hvis et selskab, der har gæld til et kommanditselskab og kommanditselskabet, anses for at have bestemmende indflydelse efter ligningslovens § 2, stk. 1 nr. 2, skal gælden medtages i opgørelsen af kontrollerede gæld.

Det er endvidere et væsentligt og grundlæggende krav, at forholdet mellem gæld og egenkapital ikke må overstige forhold 4:1, dvs. at der skal være et solvenskrav i datterselskabet på mindst 20 %.

Ud fra ovenstående kan det fastslås, at et selskab er omfattet af reglerne i selskabsskattelovens § 11 når:

- Selskabet er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-2 a, 2 d-2 i, 3 a-5 b
- Har kontrolleret gæld til juridiske personer
- Den kontrollerede gæld er større end 10 mio. kr.
- Den samlede gæld i selskabet er større end egenkapitalen i forholdet 4:1.

Det sidste (meget væsentlige) forhold er, at fradragsbeskæringen skal kun anvendes for den del af den kontrollerede gæld, som skulle omkvalificeres til egenkapital for, at forholdet mellem fremmedkapital (den samlede gæld) og egenkapital ved indkomstårets udløb udgør 4:1, hvilket uddybes nærmere i det følgende og via eksemplificering²⁸.

Dette betyder, at der alene skal ske fradragsbeskæring for så vidt angår renterne af den gæld, der skulle omkvalificeres til egenkapital for at forholdet udgør i alt 4:1 mellem fremmedkapital og egenkapital.

²⁸ Selskabsskattelovens § 11, stk. 1, 7. pkt.

6.1.2 – Lån fra tredjemand

Lån fra tredjemand, som den kontrollerede ejerkreds eller hermed koncernforbundne selskaber direkte eller indirekte har stillet sikkerhed for, anses som kontrolleret gæld²⁹.

Gæld til tredjemand anses ikke som kontrolleret gæld, medmindre det tilfælde, hvor den kontrollerede ejerkreds har stillet sikkerhed for lånet, vil udgangspunktet modificeres til at blive omfattet af bestemmelsen.

Direkte sikkerhedsstillelse kan være kaution eller garanti, og indirekte sikkerhedsstillelse vil efter kommentarerne til loven kunne være tilfældet i de såkaldte back-to-back lån³⁰.

Ydes der således lån fra det koncernforbundne moderselskab (koncerninternt lån) og lån fra en uafhængig tredjepart, vil fradragsbeskæring komme på tale for det koncerninterne lån, således at en beregnet beskæring kun reducerer fradraget på det interne lån.

I øvrigt kan det have betydning hvad der klassificeres som henholdsvis fremmedgæld og hvad der klassificeres som egenkapital. Koncernen bør derfor udgangspunkt kunne styre fordelingen i deres interne økonomistyring, således at det kan dokumenteres, hvad der er fremmedgæld og hvad der er egenkapital, da koncernen skal kunne bevise dette eventuelt over for skatteforvaltningen.

Selskabet skal derfor i vurderingen af regnskabsposterne på selskabets balance opgøre hvad der er fremmedgæld og egenkapital på statusdagen, for at se, om gearingen overstiger forholdet 4:1.

6.1.3 – Gæld

Det er i tilknytning til ovenstående relevant at klarlægge, hvad der menes med gæld, og hertil hvilke typer af gæld, der omfattes af bestemmelsen i § 11.

Som gæld anses gæld i henhold til fordringer omfattet af kursgevinstloven samt konvertible obligationer. Gælden opgøres som kursværdien ved indkomstårets udløb, jf. selskabsskattelovens § 11, stk. 2³¹.

²⁹ Henrik Peytz – Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 936

³⁰ Ibid.

Et back-to-back lån vil typisk være hvor et moderselskab aftaler med en tredjemand, at denne skal yde lån til datterselskab mod, at moderselskabet yder et lån til tredjemanden.

³¹ Jakob Bundgaard, Tynd kapitalisering, s. 148 ff.

På objektiv basis fremkommer gældsbegrebet som defineret ud fra hvad der ville gælde ifølge kursgevinstlovens bestemmelser, og generelt er alle typer af pengefordringer omfattet af kursgevinstloven, og skal klassificeres som gæld. Sammen med en eventuel omkvalificeret fra gæld til egenkapital er det vigtigt, at alle gældsposter er optaget til kursværdi.

Prioritetsgæld og andre gældsforpligtelser, der er omfattet af kursgevinstloven, skal ikke omkvalificeres til egenkapital, imens regnskabsposter, der skal vurderes konkret og eventuelt omkvalificeres, er, periodeafgrænsningsposter, som vedrører indtægter fra det kommende regnskabsår, og er ikke omfattet af kursgevinstloven, og er således ikke gæld til vurdering under reglerne om tynd kapitalisering.

Periodeafgrænsningsposter vil derfor i forbindelsen med opgørelsen af forholdet mellem fremmedkapital og egenkapital blive elimineret i den konsoliderede opgørelse.

Endvidere skal der tages højde for hensatte forpligtelser samt øvrige regnskabsmæssige forpligtelser. Hensættelser, der er optaget i regnskabet, er karakteriseret ved, at forfaldstidspunktet ikke er kendt på balancedagen, hvilket gør, at de ikke er omfattet af kursgevinstloven.

Der kan dog forekomme situationer, hvor hensættelsen beror på en retlig forpligtelse, f.eks. hvis et selskab i det nye regnskabsår har tabt en retssag, skylden er erkendt, og fordringen er fastsat.

I dette tilfælde er det en kendt forpligtelse til betaling, som derfor er omfattet af kursgevinstloven.

Udskudt skat er ligeledes omfattet af reglerne vedrørende hensættelse med ubestemt forfald som nævnt ovenfor, og skal elimineres i det omfang flere selskaber indgår i opgørelsen, når tynd kapitalisering skal vurderes³².

6.1.4 – Opgørelse af egenkapital

Af selskabsskattelovens § 11, stk. 3 fremgår det, at

³² Jakob Bundgaard, s. 160-162

”Selskabets egenkapital opgøres ved indkomstårets udløb som værdien af aktiver opgjort til handelsværdi med fradrag af gæld efter stk. 2”.

Af bemærkningerne til L 101 fremgår det, at

[...] Til stk. 3

*Bestemmelsen fastlægger nærmere regler for, hvorledes egenkapitalen som nævnt i stk. 1 skal opgøres. Egenkapitalen opgøres ved indkomstårets udløb som værdien af samtlige aktiver opgjort til handelsværdien med fradrag af gæld, det vil sige fordringer omfattet af kursgevinstloven samt konvertible obligationer til kursværdien. Aktiver, der direkte eller indirekte er indskudt af den udenlandske kontrollerede ejerkreds, medregnes kun til egenkapitalen i det omfang, den forbliver i selskabet i mindst 2 år [...]*³³

Måden, hvorpå egenkapitalen opgøres, er ved at vurdere handelsværdierne på samtlige af selskabets aktiver og fratrække værdien af gælden. Det kan f.eks. være en virksomhed, der har en ejendom, som indregnes efter kostpris fratrullet afskrivninger og derfor skal opgøres til dagsværdi i forhold til opgørelse af egenkapitalen i en tynd kapitaliseringssituation.

Aktivposter som internt oparbejdet goodwill skal også med i vurderingen af tynd kapitalisering, og derfor er der ikke lighedstegn mellem den regnskabsmæssige egenkapital og egenkapitalen efter selskabsskattelovens § 11.

Et af de steder, hvor egenkapitalen til handelsværdi adskiller sig fra den regnskabsmæssige egenkapital, er ved indregningen af goodwill. Ifølge årsregnskabslovens § 33 stk. 1 kan selskaber ikke indregne internt oparbejdede immaterielle aktiver, herunder goodwill. Dette skyldes, at værdien blandt andet ikke kan opgøres pålideligt. Derfor er det også vanskeligt at opgøre goodwill og indregne den efter § 11, og hertil kommer, at det kan vise sig vanskeligt at bevise, at den værdi, som selskabet opgør goodwillen til, kan lægges til grund for opgørelsen efter § 11, stk. 3.

Dette kan anspore til langvarige skattesager, og navnlig hvis selskabet er nødt til at forelægge sagen for syn og skøn, inden værdien af egenkapitalen kan gøres op pålideligt.

³³ L 101-2 1997-1998 samt Henrik Peytz – Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 947

Når aktiverne og gælden er opgjort til handelsværdier, er forskellen det samme som egenkapitalen til handelsværdi, der anvendes i forhold til selskabsskattelovens § 11.

Til illustration er nedenfor angivet et forsimplet eksempel på en opgørelse af egenkapital til handelsværdi.

Eksemplet er fiktivt og uden sammenhæng med de øvrige beregninger i afgangsprojektet.

Eksemplet skal kun danne overblik over forståelsen. Der er ikke medtaget en beregning over de fremkomne tal og værdier.

Opgørelse af egenkapital			
		Årsrapport	Handelsværdi
Goodwill		0	3225
Grunder		500	750
Bygninger		8.000	7.500
Driftsmidler		1.600	900
Varebeholdninger		700	700
Debitorer		375	375
Koncernintern tilgodehavender		4.250	4.250
Likvider		150	150
Aktiver i alt		15.575	17.850
Selskabskapital		25	
Overført overskud		175	
Egenkapital		1.000	
Udskudt skat		350	-
Hensættelser		100	-
Langfristet gæld		950	950
Koncerngæld		11.000	11.000
Kortfristet gæld		1.500	1.500
Kreditorer		425	450
Periodeafgrænsningsposter		50	50
Passiver i alt		15.575	13.950
Egenkapital til handelsværdi			-3.900

(kilde: egen tilvirkning)

6.1.5 – Beregning af goodwill

Et immaterielt aktiv som goodwill indbyder ofte til problemer i værdiansættelsen, og derfor er det lidt nærmere beskrevet, hvordan en beregning af goodwill skal beregnes, når internt oparbejdet goodwill skal medregnes i opgørelsen af, om selskabet er tyndt kapitaliseret.

Ifølge dansk skattelovgivning findes der ikke en regel for, hvordan internt oparbejdet goodwill skal opgøres og indregnes, men der er hjælp at hente i TSS-cirkulæret 2000-10, der angiver en standardiseret beregning.

Goodwill udgør definatorisk en merværdi mellem nettoværdi af de bogførte poster i selskabet og selskabets markedsværdi, og angiver dels selskabets evne til fremtidig indtjening.

Ifølge TSS-Cirkulære 2000-10 skal værdiansættelsen af goodwill fastsættes ud fra handelsværdien³⁴.

Alternativt hertil kan den fastsættes ud fra branchekutyme for hvordan goodwill opgøres, men i denne opgave er der forsøgt en tilnærmelse ud fra cirkulæret. Hvis der ikke findes holdepunkter for udøvelsen af skønnet over handelsværdien, er der i TSS-cirkulæret 2000-10 vedtaget en vejledende anvisning til værdiansættelse af goodwill.

En beregning af goodwill skal gøres efter nedenstående model og på baggrund af cirkulæret³⁵.

Selskabet skal opgøre et beregningsgrundlag og det vægtede gennemsnit, hvilket kan illustreres ud fra følgende punkter:

- 1) Årets resultat før skat af de seneste 3 regnskabsår før opgørelsestidspunktet
- 2) Regulering af resultat for de poster, der ikke vedrører den primære aktivitet, som finansielle indtægter og omkostninger, ekstraordinære poster og afskrivninger på erhvervet goodwill
- 3) Det korrigerede resultat for tredjesidste regnskabsår ganges med 1, det korrigerede resultat for andet sidste regnskabsår ganges med 2 og det korrigerede resultat for sidste regnskabsår ganges med 3.

³⁴ Den Juridiske Vejledning C.C.6.4.1.2 – Værdiansættelse af goodwill

³⁵ Ibid.

	2019R	2020R	2021B
Resultat før skat	1750	2.500	3.250
"-finansielle indtægter	750	300	250
" +finansielle omkostninger	-500	-100	-350
" +/- ekstraordinære poster	0	0	0
afskrivninger erhvervet goodwill	0	0	0
Beregningsgrundlag	2000* ¹	2700* ²	3150* ³
Vægtet gns.	2000	5.400	9.450
Vægtet gns. I de 3 år =sum/6			2.808
(kilde: egen tilvirkning)			

Herefter skal der tages højde for følgende reguleringer,

- 1) Udviklingstendensen
- 2) Driftsherreløn
- 3) Forrentning af aktiverne
- 4) Kapitalisering

For *det første* er udviklingstendensen forskellen mellem 1. og 3. års beregningsgrundlag delt med 2, hvilket i eksemplet villes svare til $(9.450 - 2.000)/2 = 3.725$. Udviklingstendensen er for så vidt relevant, hvor der i regnskabet har været en konstant udvikling i resultatet - enten opadgående eller nedadgående.

Eksempelvis vil en aktivmasse med 9.000 t.kr., hvoraf obligationer udgør 1.500 t.kr. og likvider udgør 1.250 t.kr., give en forrentning af aktiver på: $(9.000 - 1.500 - 1.250 \text{ t.kr.}) * 3 \% = 187,5 \text{ t.kr.}$

For *det andet* udgør halvdelen af det herefter fremkomne beløb driftsherreløn, som trækkes fra i den beregnede gennemsnitlige indkomst. Der fratrækkes dog mindst 250.000 kr. og højst 1.000.000 kr. som driftsherreløn. Hvis resultatet efter fradrag for driftsherreløn på mindst 250.000 kr. er 0 eller negativt, antages goodwill-værdien at være 0³⁶.

For *det tredje* skal selskabet fratrække forrentning af samtlige aktiver med undtagelse af driftsfremmende aktiver som f.eks. obligationer og pantebreve, og likvide midler skal heller ikke indgå i opgørelsen af goodwill.

³⁶ Den Juridiske Vejledning C.C.6.4.1.2 – Værdiansættelse af goodwill

Renten bliver fastsat til den kapitalafkastsats, der gælder på tidspunktet for overdragelsen med tillæg af 3 %, og satsen bliver reguleret én gang årligt. For 2021 var kapitalafkastsatsen 0 %³⁷, hvilket betyder en samlet forrentning på 3 %.

For *det fjerde* fremkommer den endelige goodwill ved, at restbeløbet bliver kapitaliseret med en individuelt fastlagt kapitaliseringsfaktor.

Kapitaliseringsfaktoren udtrykker forholdet mellem det forventede årlige afkast i form af en forrentningsprocent og goodwills forventede levetid.

Kapitaliseringsfaktoren er et udtryk for i hvor mange år, der kan forventes et afkast på goodwill. Forrentningen bliver fastsat til den kapitalafkastsats, der gælder på overdragelsestidspunktet med et tillæg på 8 %³⁸. Ligningsrådet har i en afgørelse udtalt, at der ikke var grund til at fravige udgangspunktet om en forventet levetid på under 7 år³⁹, dvs. en forventet afskrivning på 7 år.

Såfremt det antages, at kapitalafkastsatsen er 0 % og en forventet levetid er 7 år, vil det ifølge Den Juridiske Vejledning blive en kapitaliseringsfaktor på 2,83.

Til illustration kan der opstilles følgende beregning ud fra eksemplet ovenfor med et vægtet gennemsnit på 2.808 t.kr.

Vægtet gns. i de 3 år =sum/6			2.808
(kilde: egen tilvirkning)			
Vægtet gns. i de 3 år =sum/6			2.808
Udviklingstendens			3.725
Driftsherreløn			-250
Beregningsgrundlag			3.475
Forrentning af aktiver			-188
Rest til forrentning af goodwill			3.288
Goodwill (rest x kapitaliseringsfaktor 2,83)			9.304
(kilde: egen tilvirkning)			

Det har været anført, at cirkulærets vejledende hjælperegulering til fastsættelse af goodwill mellem afhængige parter generelt fastsætter goodwillen højt. Argumentet er, at værdien af goodwill på

³⁷ Kapitalafkastsatsen for 2022 er i skrivende stund ikke meldt ud, men det ventes ikke, at den reguleres væsentligt i forhold til 2021.

³⁸ Skattestyrelsens styresignal i SKM2021.472SKTST; Den Juridiske Vejledning afsn. C.C.6.4.1.2

³⁹ SKM2004.174LR – set via Den Juridiske Vejledning afsn. C.C.6.4.1.2 – værdiansættelse af goodwill

toppen af en konjunktur bliver meget høj i betragtning af, at vækstkurven er knækket, og væksten fremover ebber ud, dvs. udviklingstendensen i beregningsreglen⁴⁰.

Der er endvidere rejst kritik af driftsherrelønsberegningen, hvor der ikke er et minimum, som kan afspejle aflønningen til for eksempel en leder/direktør/mester.

Det kunne også have betydning for beregningen, at kapitaliseringsfaktoren fastlægges individuelt mellem køber og sælger.

I en handelssituation bestemmes kapitaliseringsfaktoren af erhververen, som kan have en meget forskellig opfattelse af, hvad kapitaliseringsfaktoren i beregningen af goodwill i den konkrete situation skal fastlægges til.

6.1.6 – Målestoksforholdet mellem gæld og egenkapital

I selskabsskattelovens § 11, stk. 1 nr. 3 er anført, at forholdet mellem gæld og den opgjorte egenkapital ikke må overstige forholdet 4:1.

Dette forhold opgøres ved hvert enkelt indkomstårs udløb. Det er således underordnet, hvordan forholdet har været i løbet af indkomståret.

Det man ser på er, om gælden, herunder både den kontrollerede gæld og den ikke kontrollerede gæld, overstiger selskabets egenkapital til handelsværdi med forholdet 4:1. Er forholdet mindre end eller lig med 4:1 ved indkomstårets udløb, er der ikke tale om tynd kapitalisering og selskabet undgår således helt rentefradragsbeskæring.

Hvis selskabets gæld i forhold til egenkapital overstiger forholdet 4:1, og selskabet har kontrolleret gæld på mere end 10 mio. kr., er selskabet omfattet af reglerne om tynd kapitalisering.

Dermed er der ikke fradrag for den del af renteudgifter og kurstab, der vedrører den del af den kontrollerede gæld, der skal omkvalificeres til egenkapital for, at forholdet 4:1 er opfyldt.

Forholdet kan illustreres således,

⁴⁰ <https://www.skm.dk/aktuelt/publikationer/rapporter/generationsskiftet-i-erhvervslivet-betaenkning-nr-1374-august-1999/kapitel-11-goodwill/>

		Mio.kr.
Balance		
Aktiver til handelsværdi		100
Gæld til MS (kontrolleret gæld)		-75
Anden (ekstern) gæld		-20
Egenkapital		5
Omkvalificering af gæld til egenkapital		
Egenkapital for overholdelse af forholdet 4:1 (20%)		20
Egenkapital		-5
Gæld til omkvalificering		15
<i>Egen tilvirkning</i>		

Eksemplet betyder, at selskabet skal omkvalificere 15 mio. kr. gæld til egenkapital, for at forholdet stemmer overens med 4:1.

6.1.6.1 – Renter der fradragsbegrænses

Da eksemplet illustrerer, at da der skal omkvalificeres 15 mio. kr. til egenkapital, vil selskabet ikke blive indrømmet fradrag i indkomståret, og heller ikke i de følgende indkomstår. De renteudgifter, der ikke omkvalificeres, er tabt, da selskabsskattelovens § 11 ikke hjemler en fremførselsret.

Der er dog et lille vindue for så vidt angår kurstab.

Såfremt selskabet har kurstab på den kontrollerede gæld, vil kurstabet kunne fremføres til modregning i en kursgevinst på samme lån i de efterfølgende indkomstår. Da der består denne forskel mellem renter og kurstab, er det nødvendigt, at selskabet udarbejder en særskilt opgørelse for hver af de to kategorier.

Konsekvensen af at der foreligger tynd kapitalisering er, at der sker en fradragsbeskæring af renteudgifter og kurstab, der vedrører den overskydende del af den kontrollerede gæld. Der kan således kun ske en fradragsbegrænsning af de renteudgifter af den del af den kontrollerede gæld, der skulle omkvalificeres til egenkapital, for at en fradragsbegrænsning kunne være undgået jf. selskabsskattelovens § 11, stk. 1, 6. Pkt. Det vil sige indtil størrelsesforholdet mellem gæld og egenkapital på 4:1 er opfyldt.

Dermed skal egenkapitalen udgøre mindst 20% af værdien af passiverne/balancesummen. Dette kan udregnes ved;

$\text{Omkvalificeringsbeløb} = \text{al gæld} - (80\% \times \text{aktiverne})$
--

Hvis et selskabs egenkapital er negativ, bliver alle renter og kurstab af den del der skal konverteres, for at egenkapitalen går i nul, beskåret. Det er vigtigt at være opmærksom på, at fradragsbeskæringen sker ud fra bruttoprincippet, og der dermed ikke kigges på renteindtægter eller eventuelle kursgevinster på fordringer og gæld. Det vil sige, at et selskab godt kan blive fradragsbegrænset efter reglerne, selvom selskabet har nettorenteindtægter, når der ses samlet på selskabets renteudgifter og renteindtægter.

Efterfølgende vil rentefradragsbegrænsningen ske efter følgende formel:

	Samlede renteudgifter og kurstab på gæld x omkvalificeringsbeløb
Fradragsbeskæring =	Samlede gæld

Den fradragsret et selskab mister for sine renteudgifter, er tabt for altid, og kan dermed ikke fremføres til senere år. Dog kan et selskab ikke fradragsbeskæres af renteudgifter, hvis kreditor betaler kildeskat af renteindtægter jf. § 11, stk. 1, 10. Pkt. Grunden til denne regel er at undgå økonomisk dobbeltbeskatning, ved at indeholde kildeskat på renteindtægterne hos det modtagende selskab og samtidig nægte det betalende selskab fradrag for de samme renter. Hvad angår kursgevinster, er det til gengæld muligt at indeholde kildeskat på kursgevinster jf. § 2, stk. 1, litra h, samtidig med at fradragsbegrænse⁴¹.

Hvad angår fradragsbeskæringen af kurstab, kan disse fradrages i kursgevinster på samme lån i efterfølgende indkomstår, jf. § 11, stk. 1, 3. pkt. Det kan derfor være fordelagtigt at få opgjort, hvor stor en del af beskæringen, der vedrører henholdsvis renter og kurstab⁴².

Det har ingen betydning for størrelsen af fradragsbeskæringen, hvor stor ejerkredsens ejerandel er i det pågældende selskab. Der skal blot være tale om gæld til juridiske personer som omtalt i ligningslovens § 2, stk. 1.

6.2. – Prioritering i begrænsningsrækkefølgen

Via rentefradragsbegrænsningsreglerne er der en del af renteudgifterne, som der ikke gives fradrag for.

⁴¹ Henrik Peytz, Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 933

⁴² Niels Winther-Sørensen m.fl., Skatteretten 3 (2013) s. 365 ff.

Det er således renteudgifterne vedrørende den kontrollerede gæld. Da der er flere typer af kontrolleret gæld, skal der ske en prioritering. Den kontrollerede gæld fradragsbegrænses i denne prioriterede rækkefølge:

- 1) Dansk koncernintern gæld
- 2) Udenlandsk koncernintern gæld
- 3) Dansk kontrolleret gæld til tredjemand
- 4) Udenlandsk kontrolleret gæld til tredjemand

Det er således først den danske koncerninterne gæld, der skal begrænses og herefter den udenlandske koncerninterne gæld. Er der foresat behov for begrænsning, sker der begrænsning af dansk kontrolleret gæld til tredjemand og herefter af udenlandsk kontrolleret gæld til tredjemand⁴³.

Fradragsbeskæringen fordeles som ovenfor nævnt punktvis efter det såkaldte ”champagneprincip”, hvorefter alle renteudgifter og kurstab vedrørende dansk koncernintern kontrolleret gæld fradragsbeskæres, før der kan ske fradragsbeskæring af renteudgifter og kurstab vedrørende udenlandsk koncernintern kontrolleret gæld.

Rentefradragsbeskæringen, som følge af tynd kapitalisering, skal følge rækkefølgen, som står foroven. Det vil sige, at før der kan fradragsbeskæres af renteudgifter af kontrolleret gæld til et udenlandsk koncernforbundet selskab, skal der først fradragsbeskæres af dansk koncernintern kontrolleret gæld, hvis der er sådan en gæld.

6.3. – Lån på armslængdevilkår

Selvom selskabet har kontrolleret gæld på over 10 mio. kr. og gælden i forhold til egenkapital er større end forholdet 4:1, er det alligevel ikke sikkert, at selskabet bliver ramt af tynd kapitalisering.

Der findes en livslinje i § 11, stk. 1, nr. 3, 5. pkt., at hvis selskabet kan dokumentere, at armslængdeprincippet er overholdt – altså selskabet kan godtgøre, at lignende finansiering kunne være opnået mellem uafhængige parter, er tynd kapitaliseringsreglerne alligevel ikke gældende, og selskabet undgår dermed beskæring af rentefradrag.

⁴³ Henrik Peytz, Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 936

Flere afgørelser viser dog, at det kan være svært at bevise, at finansieringen er på armslængdevilkår og selskabet aktivt skal have gjort noget for at indhente sammenlignelige lånetilbud før, at Skattestyrelsen godkender, at selskaber lever op til netop denne særlige armslængde-situation⁴⁴.

Se om lån på markedsvilkår nærmere nedenfor.

6.4. – Konsolidering

Hvis man læser videre ned i bestemmelsen i selskabsskattelovens § 11, vil det fremgå, at hvis der kontrolleres flere *danske* selskaber efter reglerne i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, skal reglerne i selskabsskattelovens § 11, stk. 1-3 anvendes på alle selskaberne som en samlet enhed, dvs. selskaberne konsolideres, jf. § 11, stk. 4.

Denne praktisk vigtige regel skal sikre, at selskaberne konsolideres i disse tilfælde, hvor

- 1) selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab,
- 2) selskaber og foreninger m.v., hvor samme aktionærkreds ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab,
- 3) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen i hvert selskab, eller
- 4) en fond og selskaber, hvori fonden ved fordringens erhvervelse eller på noget senere tidspunkt direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af stemmerne i hvert selskab⁴⁵.

Formålet med konsolideringsreglen er at modvirke omgåelse af solvenskravet (20 %) ved den såkaldte kaskadeeffekt⁴⁶, der er en udtynding af egenkapitalen ved at etablere en kæde af selskaber, hvor hvert selskab akkurat opfylder kriterierne for ikke at være tyndt kapitaliseret, men hvor selskaberne samlet set ikke opfylder kriterierne, og dermed er omfattet af reglerne.

⁴⁴ Se SKM2008.171 SR, hvor selskabet havde gjort noget aktivt for at godtgøre armslængdefinansiering, og SKM2006.252 LSR, hvor selskabet ikke havde gjort noget aktivt for at godtgøre armslængdefinansiering.

⁴⁵ Citeret fra kursgevinstloves § 4, stk. 2

⁴⁶ Peter Koerver Schmidt m.fl. (2015) s. 348

Denne effekt får indvirkning på de danske selskaber og koncerndefinitionen, der følger af kursgevinstlovens § 4, stk. 2, hvor selskaber med samme aktionærkreds, der direkte eller indirekte ejer mere end 50 % af aktiekapitalen i et andet selskab eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 % af stemmerne i hvert selskab, indgår i konsolidering af opgørelsen efter selskabsskattelovens § 11.

Denne koncerndefinition skal ikke sammenlignes med koncerndefinitionen efter sambeskatningsreglerne og konsolidering efter selskabsskattelovens § 31 C, men på baggrund af § 4, stk. 2, i kursgevinstloven.

Konsolideringen omfatter kun danske selskaber mv. samt faste driftssteder, der også uden at inddrage udenlandske aktionærer eller et eventuelt dansk ultimativt moderselskab, fortsat vil være koncernforbundne jf. § 11, stk. 4, 2. Pkt. Et ultimativt moderselskab et selskab, der ikke er kontrolleret af et udenlandsk selskab. Et ultimativt moderselskab vil aldrig indgå i konsolideringen, hvorimod hvis det danske moderselskab er styret af et udenlandsk selskab, og dermed ikke er et ultimativt moderselskab, så vil det indgå i konsolideringen sammen med de øvrige danske datterselskaber.

Det er alle aktiver og alle passiver i de selskaber, der er koncernforbundne, når det skal vurderes, om et selskab er tyndt kapitaliseret. I det menes, at der skal elimineres kapitalandele, gæld, fordringer mv. *mellem* selskaberne, når der konsolideres.

Hvis der foretages rentefradragsbegrænsning i den konsoliderede kreds af selskaber, fordeles fradragsbegrænsningen i forhold til hvert enkelt datterselskabs andel af de samlede rente- og kurstabsudgifter i den kontrollerede gæld⁴⁷.

Til illustration af konsolidering opstilles følgende fiktive eksempel,

⁴⁷ Peter Koerver Schmidt m.fl. (2015) s. 348 ff.

Balancer ultimo 2021	DK A	DK B	Konsolideret
Aktier i DK A	0	600	0
Lån til DK A	0	200	0
Andre aktiver	2.000	18.000	20.000
Egenkapital	600	1.000	1.000
Gæld til DK B	200	0	0
Gæld til MS	1.200	17.800	19.000
Passiver i alt	2.000	18.800	20.000
Renteudgifter af gæld til MS	84	1.246	1.330
Renteudgifter af gæld til DK B	14	-	-
I alt	98	1.246	1.330
Minimum egenkapital 4:1 (20% af aktivmasse)			4.000
Egenkapital			-1.000
Gæld til omkvalificering			3.000
Fradragsbegrænsning	renter	renter	gæld
Renteudgifter til MS	13,3	196,7	3.000
Der bliver således en fradragsbegrænsning på 13,3+196,7=210			

(kilde: egen tilvirkning)

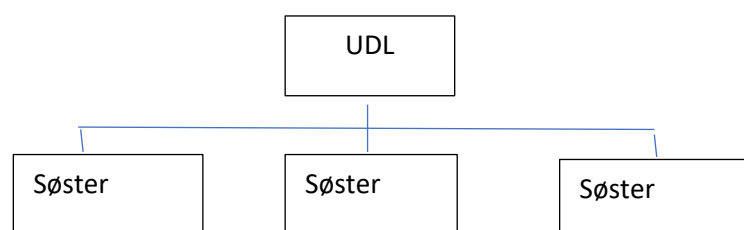
Fradragsbegrænsningen består i, at der sker omkvalificering af 3.000 mio. kr. af den kontrollerede gæld, for at egenkapitalen får det nødvendige 4:1 forhold.

I eksemplet regnes med, at der sker forrentning med 7 % af den kontrollerede gæld, og renteudgifterne som DK A får begrænset, er $1.200/19.000 \times 3.000$ (gæld til omkvalificering) $\times 7\%$. Eksemplet viser, at DK A får begrænset sin fradragsret med 13,3 mio. kr. og DK B får resten af gælden til det udenlandske moderselskab, dvs. 196,7 mio. kr., som DK B ikke kan få fradragsret for ($17.800/19.000 \times 3.000 \times 7\% = 196,7$).

Rentefradragsbegrænsningen vil i eksemplet blive $13,3 + 196,7 = 210,0$ mio. kr.

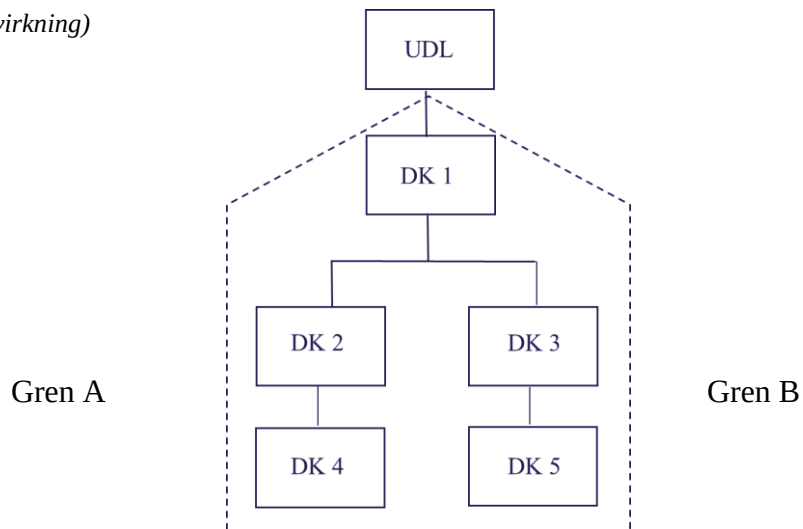
Det er vigtigt at være opmærksom på, at det ikke er i alle tilfælde, hvor koncernen skal konsolidere sit regnskab. Hvis et udenlandsk selskab har flere virksomheder i Danmark, og disse danske selskaber er søsterselskaber, vil der ikke ske konsolidering.

(kilde: egen tilvirkning)

En anden selskabskonstruktion, hvor der sker konsolidering kunne illustreres på følgende måde,

(kilde: egen tilvirkning)

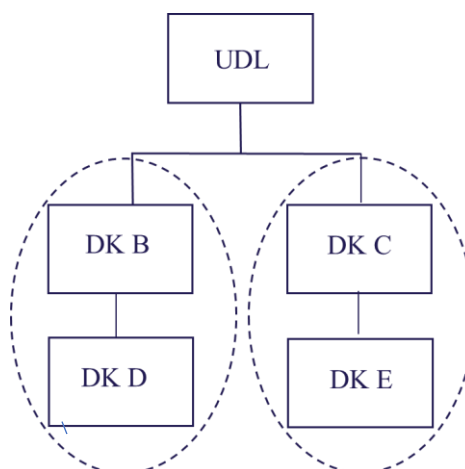

I denne koncernstruktur er der to forgreninger af datterselskaber ("Gren A" og "Gren B"). Grunden til, at denne struktur skal konsolideres er, at de involverede datterselskaber sambeskattes med deres fælles danske moderselskab.

Hvis datterselskaberne *ikke* havde et fælles dansk moderselskab, men kun et fælles udenlandsk moderselskab, ville der være en tredje variant.

Denne tredje variant, der kunne forestilles, var, hvor et udenlandsk moderselskab har 2 grene af datterselskaber i Danmark. Hvis de to grene kun har det udenlandske moderselskab til fælles, vil der *ikke* ske konsolidering af dem, men skal konsolidere de to grene hver for sig.

(kilde: egen tilvirkning)

6.5 – Delkonklusion

Fradragsbegrænsning efter reglerne om tynd kapitalisering indtræder, hvis selskaberne har kontrolleret gæld over 10 mio. kr. og hvis forholdet mellem gæld og egenkapital er større end 4:1.

Har selskabet *ikke* kontrolleret gæld over 10 mio. kr., falder det under bagatelgrænsen og selskabet bliver således ikke ramt af tynd kapitalisering.

Hvis selskabet kan dokumentere, at den kontrolleret gæld er ydet efter armslængdeprincippet, er selskabet heller ikke omfattet af tynd kapitalisering. Skattestyrelsen kræver en grundig dokumentation for, at gælden er efter armslængdeprincippet, så selskabet skal gøre noget aktivt for at indhente beviser herfor.

Kontrolleret gæld er gæld til juridiske personer, som ejer direkte eller indirekte mere end 50 % af selskabet eller besidder mere end 50 % af stemmerne. Derudover er der også tale om kontrolleret gæld, hvis långiver kontrolleres af selskabet eller selskaberne er koncernforbundne jf. ligningslovens § 2, stk. 2 og 3.

Lån fra tredjemand mellem samme kreds af juridiske personer som anført ovenfor skal også medtages som kontrolleret gæld.

Ved beregningen af forholdet mellem egenkapital og gæld, er det egenkapitalen til handelsværdi, som anvendes til opgørelsen. Dvs. aktiverne skal medtages til handelsværdier og internt oparbejdet goodwill skal indregnes i balancen, hvilket kan give anledning til værdiansættelsesproblemer.

Såfremt egenkapitalen udgør mindre end 20 % af aktivsummen, skal der ske omkvalificering af den del af den kontrollerede gæld, som gør, at forholdet 4:1 opnås. De renteudgifter og kurstab, som beregnes på baggrund af den kontrollerede gæld, udover 4:1 forholdet, begrænses efter reglerne om tynd kapitalisering, og der er således ikke fradrag for disse renteudgifter.

Er selskabet en del af en koncern efter reglerne i kursgevinstlovens § 4, stk. 2, skal der ske konsolidering, og der ses samlet på aktiverne og passiverne i opgørelsen af forholdet. Koncernintern gæld imellem selskaberne i konsolideringen, renter og kurstab elimineres i forbindelse med konsolidering, og indgår derfor ikke i opgørelsen.

7. – Renteloftsreglen

7.1 - Hvilket indhold har selskabsskattelovens § 11 B og hvordan begrænses fradragsretten?

Som ovenfor nævnt under afsnit 4. blev rentelofts-reglen i selskabsskattelovens § 11 B indført som led i kapitalfondsindgrebet i 2007⁴⁸, og meningen med indgrebet og indførelsen af bestemmelsen var at begrænse fradragsretten for nettofinansieringsomkostninger.

Den væsentligste forskel på § 11 og 11 B er, at § 11 B vedrører alle koncernselskabets nettofinansieringsomkostninger – det være sig renter og kurstab på kontrolleret og ikke-kontrolleret gældsposter.

Men der er den begrænsning, at renteloftet kun træder i kraft, hvis nettofinansieringsudgifterne kommer op over 21,3 mio. kr.

Der er altså et *bundfradrag* på hele 21,3 mio. kr. Hvis grænsen overstiges, gælder det, at der maksimalt kan gives fradrag for nettofinansieringsomkostningerne svarende til en standardrente x selskabets (koncernen) skattemæssige aktiver. Renteudgifter fortabes, men kurstab kan fremføres.

Konsekvensen af at være omfattet af renteloftsreglen er, at et selskab maksimalt kan få fradrag for nettofinansieringsudgifter svarende til en standardforrentning af selskabets aktivmasse. Den del af nettofinansieringsudgifterne, som overstiger henholdsvis beløbsgrænsen på 21,3 mio. kr. samt dette renteloft, fradragsbeskæres. Beskæringen kan udregnes ud fra følgende formel.

$$\text{Fradragsbeskæring} = \text{Nettofinansieringsudgifterne} - (\text{Aktivmasse} \times \text{Standardrenten})$$

Et eksempel på ovenstående formel, kan være et selskab, der har nettofinansieringsudgifter for 25 mio. kr., samt en skattemæssig værdi af selskabets aktiver på 950 mio. kr., med standardrente på 2,2 % (2022-niveau). Dermed bliver udregningen således:

$$\text{Fradragsbeskæring} = 25 - (950 \times 2,2 \%)$$

$$\text{Fradragsbeskæring} = 25 - 20,9 = 4,1$$

Dermed bliver selskabet fradragsbeskåret med 4,1 mio. kr.

⁴⁸ Jf. ovenfor og L 540 af 6. juni 2007

Rationalet bag renteloftsreglen er, at hvis et selskab skal have fradrag for sine nettofinansieringsomkostninger, skal selskabet have en stor aktivbase, som berettiger til, at selskabet har så meget gæld. Har selskabet ikke det, kan det ikke opnå fradragsret for sine renter. Dette mål søges, at opnås gennem to trin, hvoraf det første trin er at identificere selskabets finansieringsbehov gennem en opgørelse af selskabets aktiver. Dernæst skal der ske en opgørelse af de maksimale finansieringsudgifter, som kan henføres til disse aktiver⁴⁹.

7.2 – Standardrenten jf. § 11 B, stk. 2

Standardrenten anvendes som styreredskab og som gangefaktor for selskabets skattemæssige aktiver.

Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber, der er opgjort af Danmarks Nationalbank for månederne juli, august og september forud for det kalenderår, som svarer til indkomståret.

Standardrenten reguleres årligt og udgør (2022) 2,2 pct. jf. SKM2021.677SKTST⁵⁰.

7.3 – Nettofinansieringsomkostninger

Skattepligtige renteindtægter og fradragsberettigede renteudgifter skal medregnes efter § 11 B i opgørelsen af nettofinansieringsomkostninger, men det fremgår det af Den Juridiske Vejledning, at renteindtægter fra varedebitorer mv. og renteudgifter til varekreditorer ikke indgår i beregningen⁵¹.

Er selskabet næringsdrivende med køb og salg af ejendomme anses handel med ejendomme som en vare, og skal derfor holdes ude af opgørelsen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 4.

Provisioner o.lign., der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 8, stk. 3 og tilsvarende skattepligtige provisioner mv., indgår i opgørelsen, men ikke provisioner af varegæld mv. eller varefordringer.

Endvidere er skattepligtige kursgevinster og kurstab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter omfattet, og indgår i opgørelsen, men Den Juridiske Vejledning nævner, at følgende elementer *ikke* indgår i opgørelsen, som er,

⁴⁹ Peter Koerver Schmidt m.fl. s. 350 ff.

⁵⁰ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.2.

⁵¹ Den Juridiske Vejledning afsn. C.C.2.4.4.2.2.4

- a) Gevinst og tab på varekreditorer og varedebitorer.
- b) Gevinst og tab på udlån, når den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer eller driver næringsvirksomhed ved finansiering og medkontrahenten ikke er koncernforbundet efter SEL § 31 C.
- c) Tab og gevinst på obligationer udstedt til finansiering af udlån omfattet af SEL § 11 B, stk. 4, nr. 3, 3. pkt., og finansielle kontrakter i tilknytning hertil samt
- d) Gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter mv.), som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, herunder i sambeskattede selskaber. Gevinst og tab på terminskontrakter mv. medregnes dog, hvis
- e) den skattepligtige udøver næring ved køb og salg af fordringer og finansielle kontakter, eller
- f) den skattepligtige driver næringsvirksomhed ved finansiering, eller
- g) hvis medkontrahenten er koncernforbundet efter SEL § 31 C.
- h) Urealiserede kursgevinster på en renteswap på lån med sikkerhed i fast ejendom⁵².

Endvidere medtages en beregnet finansieringsomkostning ved finansielle leasingbetalinger, og skattepligtige aktiegevinster og fradragsberettigede aktietab samt skattepligtige udbytter – herunder afståelser efter ligningslovens § 16 B, som også medregnes i opgørelsen af nettofinansieringsomkostninger.

Bliver nettoopgørelsen af aktieavancer og tab positiv, skal den medregnes i nettofinansieringsudgifterne, men hvis opgørelsen er negativ, skal den fremføres til modregning i efterfølgende indkomstår⁵³.

Finansieringsindtægter og -udgifter, der medregnes som følge af CFC-beskatning i selskabsskattelovens § 32 eller som følge af reglerne om genbeskatning af underskud (”Skyggesambeskatning”), medregnes ikke i opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne⁵⁴.

7.4 – Skattemæssig værdi af aktiverne

Den skattemæssige værdi af aktiverne kunne også omklassificeres som ”renteloftsaktiverne”, og er den værdi, som renteloftet skal beregnes på baggrund af ved indkomstårets udløb.

⁵² Den Juridiske Vejledning afsn. C.C.2.4.4.2.2.4

⁵³ § 11 B, stk. 4, nr. 5, 2. pkt. Den Juridiske Vejledning afsn. C.C.2.4.4.2.2.4

⁵⁴ § 11 B, stk. 4, nr. 6

Renteloftsaktiverne er beskrevet i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 5 som,

Aktiver, der er afskrivningsberettiget, indgår med den skattemæssigt nedskrevne værdi af aktiverne. Dette gælder for alle aktiver, herunder immaterielle aktiver, driftsmidler, bygninger mv. Omvendt gælder det, at ikke-afskrivningsberettigede aktiver, indgår i værdiberegningen med anskaffelsessummen tillagt forbedringsudgifter.

Ovenfor i afsnit 7.1.5 fremgår det, at internt oparbejdet goodwill indgår i beregningen af egenkapital opgjort til handelsværdi, men det er ikke muligt med hensyn til § 11 B, da det ikke fremgår af bestemmelsen.

Aktier, fordringer og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven samt præmieobligationer og likvide midler skal ikke medregnes.

Nettoværdien af igangværende arbejder for fremmed regning indgår i selskabets aktiver, og værdien af igangværende arbejder, varelagre og fordringer erhvervet ved salg af varer og tjenesteydelser (varedebitorer), indgår dog alene i aktivopgørelsen i det omfang værdien, overstiger værdien af gæld, opstået ved køb af varer og tjenesteydelser (varekreditorer m.v.)⁵⁵.

I bemærkningerne til loven fremgår det, at moms skal medregnes ved opgørelsen af varedebitorer og kreditorer. Fremførselsberettigede underskud efter selskabsskattelovens § 12 indgår.

Der medregnes de underskud, der ville være fremførselsberettigede ultimo indkomståret, uden hensyntagen til indkomstårets fradragsbegrænsning som følge af renteloftet i § 11 B og EBITDA-reglen i § 11 C.

Ved finansiell leasing mellem sambeskattede selskaber jf. selskabslovens § 31 eller 31 A anvendes den skattemæssige værdi i stedet for den regnskabsmæssige værdi. Det giver god mening, for hvis sambeskattede selskaber havde adgang til at anvende regnskabsmæssige værdier, ville det være muligt for leasinggiver at afskrive på aktiverne.

I § 11 B, stk. 6 er anført, hvordan aktier i ikke-sambeskattede koncernforbundne datterselskaber skal behandles (porteføljeaktier). Idet stk. 6 er så omfangsrig, er den beskrevet nedenfor i sit eget afsnit. Aktiver, der er indskudt af udenlandske koncernforbundne enheder, medregnes kun,

⁵⁵ Den Juridiske Vejledning afsn C.D.2.4.4.2.5

hvis aktiverne forbliver i selskabet i mindst 2 år (dog altid, hvis koncernen har valgt international sambeskatning) jf. selskabsskattelovens 11 B, stk. 5.

Hvis et selskab ikke beskattes i hele indkomståret, medregnes aktiver ved opgørelsen efter stk. 5 og stk. 6 i forhold til, hvor stor en del beskatningsperioden udgør af et kalenderår. Reglen i § 11 B, stk. 7 vedrører delperiodeopgørelser, og skal foretages, når der ikke har været koncernforbindelse med et selskab i hele indkomståret.

Delperiodeopgørelser er udeladt med hensyn til en nærmere gennemgang heraf, idet bestemmelsen ikke har direkte sammenhæng med emnet, og er mere af regnskabsmæssig interesse.

7.5 – § 11 B, stk. 6 kontoen

Af reglen i stk. 6 fremgår det, at der i opgørelsen af selskabets aktiver efter § 11 B, stk. 5 medregnes 20 % af en samlet saldo for anskaffelsessummen for selskabets direkte ejede aktier (kapitalandele) i koncernforbundne selskaber, der ikke indgår i sambeskatning (udenlandske selskaber).

Er der valgt international sambeskatning, har stk. 6 ingen betydning, da datterselskaberne på den måde allerede indgår i beregningen.

Reglen om de 20 % er nu - efter en tilpasningsperiode på 8 år - udfaset fra og med 2017⁵⁶.

Formålet har været at gøre det muligt i begrænset omfang at lånefinansiere opkøb af erhvervsmæssige aktiviteter i udlandet, fordi reglen er en afvigelse fra grundprincippet om, at

- der ikke gives fradrag for renter på lån til opkøb af aktiver/aktiviteter, som ikke er skattepligtige i Danmark, og
- finansieringsudgifterne bør fradrages der, hvor den indkomstskabende aktivitet er placeret⁵⁷.

For sambeskattede selskaber føres en samlet saldo hos administrationsselskabet.

Da bestemmelsen tager udgangspunkt i finansieringsbehovet for koncernen, er det naturligt at se koncernens aktieerhvervelser samlet. Anskaffelsessummerne for sambeskattede selskaber

⁵⁶ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6; selskabsskattelovens § 11 B, stk. 12

⁵⁷ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6

opgøres derfor på en samlet saldo for koncernen hos administrationselskabet i sambeskatningen. Det er som udgangspunkt anskaffelsessummerne i direkte ejede koncernforbundne selskaber, der medregnes.

Den samlede opgørelse giver mulighed for, at de sambeskattede selskaber kan foretage omstruktureringer, uden at anskaffelsessummen påvirkes. Det bliver også muligt at give tilskud mellem udenlandske grene af hver sit danske sambeskattede selskab, jf. nedenfor om reduktion af anskaffelsessummen.

Den samlede opgørelse af anskaffelsessummen sker løbende. Der skal således opgøres en saldo, som løbende "forrentes". Anskaffelser medregnes derved kun forholdsmæssigt for den periode af indkomståret, hvor anskaffelsen påvirker saldoen. Det understreges af bestemmelsens ordlyd om, at anskaffelsessummen medregnes med "20 pct. pro anno". Beregningen svarer derved til renteberegningen for en almindelig bankkonto - bortset fra at "renten" ikke tilskrives saldoen.

Anskaffelsessummen for aktier, der er erhvervet,

- fra et selskab, der er koncernforbundet efter § 31 C, eller
- ved kapitalforhøjelse i et selskab, der er koncernforbundet efter § 31 C,

tillægges som udgangspunkt ikke saldoen.

I det omfang det kan dokumenteres, at en kapitalforhøjelse i et direkte ejet selskab er sket for indirekte at anskaffe aktier i et selskab fra et selskab, der efter § 31 C er uden for koncernen, medregnes anskaffelsessummen dog på tidspunktet for den indirekte anskaffelse. Der kan maksimalt medregnes det mindste beløb af fem gange den indskudte kapital og det beløb, der ville kunne medregnes, hvis selskabet var erhvervet direkte af et selskab, der indgår i sambeskatningen⁵⁸.

7.5.1 – Nedsættelse af saldoen

Der er ifølge § 11 B, stk. 6 8 punkter, hvormed aktivernes anskaffelsessum nedsættes, som dermed påvirker opgørelsen af de skattemæssige aktiver.

Disse punkter er⁵⁹,

⁵⁸ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6

⁵⁹ Citeret direkte fra lovteksten, og jf. Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6

1. *Handelsværdien på anskaffelsestidspunktet af aktier i danske selskaber, faste driftssteder og faste ejendomme i Danmark, der ejes direkte eller indirekte af det direkte ejede selskab.*

Dette skyldes, at den skattemæssige værdi af disse aktiver allerede medregnes ved opgørelsen af de aktiver, der kan danne grundlag for rentefradrag. Det er handelsværdien – og ikke den regnskabsmæssige værdi, der reducerer anskaffelsessummen, og baggrunden er, at værdier, der ikke er optaget i regnskabet, f.eks. oparbejdet goodwill ellers ville blive medregnet ved opgørelsen af renteloftet⁶⁰

2. *Handelsværdien på anskaffelsestidspunktet af selskabets udlejningsejendomme, kontanter, værdipapirer el.lign., jf. aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6.*

Likvide midler nedsætter anskaffelsessummen. Bestemmelsen har baggrund i, at koncernen ikke har et finansieringsbehov ved erhvervelse af likvide midler. Likvide midler defineres på samme måde som i den såkaldte ”pengetanksregel” i aktieavancebeskatningslovens § 34, stk. 6, hvorfor anskaffelsessummen nedsættes med likvider i et underliggende selskab med ejerandel over 25 %⁶¹.

3. *Værdien af efterfølgende direkte eller indirekte anskaffelser af aktier i danske selskaber, faste driftssteder og faste ejendomme i Danmark*

Bestemmelsen skal forhindre, at de samme aktiver medregnes to gange i renteloftet⁶².

4. *Afståelsessummen for aktier i det direkte ejede selskab og dette selskabs direkte eller indirekte ejede aktier i koncernforbundne selskaber, jf. § 31 C.*

Saldoen skal som hovedregel nedsættes, hvis der sker salg af et direkte eller indirekte ejet selskab eller hvis koncernforbindelsen ophører. Der er dog undtagelser til hovedreglen. Hvis der f.eks. sker koncerninterne omstruktureringer, vil der ikke ske nedsættelse af anskaffelsessummen. På samme måde kan der også ske omstruktureringer længere nede i koncernen uden saldoen nedsættes. Det er muligt, hvis det modtagende selskab ejes med mindst samme ejerandel som det indskydende selskab.

⁶⁰ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 1

⁶¹ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 2

⁶² Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 3

Hvis der sker omstrukturering, hvor ejerandelen bliver mindre, vil der ske en tilsvarende nedsættelse af stk. 6 saldoen⁶³.

5. *Afståelsessummen for virksomhed i det direkte ejede selskab og virksomhed i dette selskabs direkte eller indirekte ejede koncernforbundne selskaber, jf. § 31 C.*

Sælges en del af virksomheden, nedsætter det også anskaffelsessummen på samme måde som ved salg af aktier. Der er dog den forskel, at der også sker nedsættelse selvom salget sker indenfor sambeskatningen. Det skyldes, at direkte ejede udenlandske virksomheder og faste driftssteder ikke medregnes i værdien af saldoen⁶⁴.

6. *Udlodninger fra det direkte ejede selskab til sambeskattede selskaber og faste driftssteder, der overstiger kontanter m.v. og afståelsessummer, der har nedsat saldoen efter nr. 2, 4 og 5.*

Idet koncernens finansieringsbehov mindskes ved udlodning, skal saldoen nedsættes ved en udlodning. Hertil er der to undtagelser. Hvis der sker udlodning af en salgssum, der allerede har nedsat saldoen efter ovenstående regler i nr. 4 og 5, sker der ikke en yderligere nedsætning af saldoen i selskabet, hvor der udloddes. Endvidere skal saldoen heller ikke nedsættes, hvis udlodningen af kontanter er fratrukket anskaffelsessummen på anskaffelsestidspunktet efter reglerne i nr. 2⁶⁵.

7. *Udlodninger af udbyttepræferenceaktier i det direkte ejede selskab eller selskaber, hvori dette selskab direkte eller indirekte ejer aktier, til koncernforbundne selskaber, jf. § 31*

Nr. 7 er indsat for ikke, at selskaberne skal flytte værdier udenom den danske sambeskatningskreds til et selskab med fordelagtige udbytte vilkår. Det kan vises bedst ved en kort illustration:

Amerikansk MS (A) ejer 100% af DK ApS (B)
som ejer 80 % af tysk GmbH (C), mens A ejer 20 %
af C. A's aktier i C giver forlods ret til udbytte på 100

Amerikansk
Inc. (A)

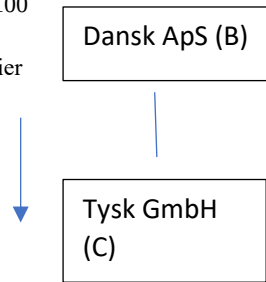

⁶³ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 4

⁶⁴ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 5

⁶⁵ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 6

før B kan modtage udbytte. Hvis der udloddes 100 til A reduceres anskaffelsessummen for B's aktier i C med 80 %

8. Tilskud fra det direkte ejede selskab eller selskaber

Saldoen nedsættes, hvis der ydes tilskud indenfor den danske sambeskatningskreds eller tilskud mellem selskaber, som er koncernforbundne efter SEL § 31 C, men ikke indgår i sambeskatningen. Reglerne i nr. 8 er indsat for at undgå, at nr. 7 bliver omgået ved at yde tilskud i stedet for udlodning. Dette er således det samme som i nr. 7, hvor der blot ydes tilskud i stedet for præferenceudlodning⁶⁶.

7.5.2 – Konsolidering

Sambeskattede selskaber skal opgøre nettofinansieringsudgifterne og den skattemæssige værdi af aktiverne samlet for hele kredsen af sambeskattede selskaber.

Dette gælder både for selskaber omfattet af national sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 og selskaberne omfattet af international sambeskatning efter selskabsskattelovens § 31 A.

Danske selskaber, faste driftssteder og faste ejendomme i Danmark, der sambeskattes efter reglerne om obligatorisk national sambeskatning, anses således for at være en samlet enhed i forhold til bestemmelserne om renteloftet, og skal derfor opgøre nettofinansieringsudgifterne og de skattemæssige aktiver som en samlet enhed.

Er der valgt international sambeskatning indgår de udenlandske selskabers nettofinansieringsudgifter og skattemæssige aktiver også i opgørelsen. Hvis der ikke er valgt international sambeskatning, er de udenlandske selskaber i stedet medtaget i ”stk. 6 saldoen”.

Det er administrationsselskabet der skal stå for opgørelsen af ”stk. 6 saldoen” for selskaberne i sambeskatningen. Grundbeløbet på 21,3 mio. kr. gælder som et samlet grundbeløb for hele sambeskatningskredsen.

⁶⁶ Den Juridiske Vejledning afsn C.D.2.4.4.2.6 – bemærkningerne til nr. 8

Sambeskatningskredsen ses som en samlet enhed jf. ovenstående, men der sker ingen eliminering af finansieringsindtægter og udgifter mellem de sambeskattede selskaber.

Det skal bemærkes, at konsolideringsreglen ved tynd kapitalisering er forskellig fra konsolideringen i renteloftreglen, idet der alene sker konsolidering ved tynd kapitalisering, hvis der foreligger en direkte dansk koncernforbindelse, dvs. uden inddragelse af udenlandske aktionærer eller det øverste danske moderselskab, mens der ved renteloftreglen sker konsolidering af alle sambeskattede selskaber – danske som udenlandske.

Såfremt et selskab ikke er en del af sambeskatningskredsen i hele indkomståret, medregnes selskabet forholdsmæssigt ud fra perioden, hvor selskabet har været en del af sambeskatningen jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 7 og i forhold til delperioden opgjort efter selskabsskattelovens § 31, stk. 3.

7.5.3 – Renter og kurstab der er blevet begrænset

Det er tidligere nævnt, at der altid vil gælde et bundfradrag på 21,3 mio. kr. for så vidt angår renter, før det kommer på tale at renter og nettofinansieringsomkostninger bliver beskåret, men overstiger disse omkostninger bundfradraget, vil det betyde, at renteudgifter ikke kan fremføres og dermed tabt.

Men har koncernen haft et kurstab på fordringer og gæld, finansielle kontrakter mv. omfattet af kursgevinstloven, vil sådanne tab kunne fremføres til modregning i de efterfølgende 3 indkomstår.

I sambeskatningssituationen vil det være administrationsselskabet, der fremfører koncernens samlede kurstab for hele sambeskatningskredsen.

7.5.4 - Fiktivt eksempel på anvendelse af renteloftsreglen

I eksemplet, der er opstillet, lægges det til grund, at EBIT er på 300 mio. kr. og nettofinansieringsomkostninger er på 275 mio. kr. Det vil give et overskud på 25 mio. kr., og som følge af ovenstående er der vist de skattemæssige værdier ved beregningen sammen med den (fiktive) regnskabsmæssige værdi.

Der anvendes den skattemæssige værdi i beregningen jf. § 11 B, stk. 5

De skattemæssige driftsmidler er opgjort til 2.025 mio. kr., som omfatter ejendomme, ubebyggede grunde, driftsmidler og debitorer. Likvider medtages ikke. Dertil kommer

kapitalandele i udenlandske datterselskaber til en opgjort indre værdi af 17.550 mio. kr. Da stk. 6-saldoen er udfaset fra og med 2017, kan der ikke medtages en procentdel over stk. 6-kontoen.

Såfremt opgørelsen var udarbejdet før 2017, ville der kunne medtages en værdi af datterselskabsaktier over § 11 B, stk. 6 kontoen, der gradvis justeres år for år, og indtil udgangen af 2017, hvor værdien heraf udfases.

Der beregnes følgelig et renteloft på 2,2 % af renteloftsaktiverne svarende til 45 mio. kr.

Koncernen vil i dette eksempel få beskåret 275 mio. kr. - 45 mio. kr. i renteudgifter = 230 mio. kr., og det kan koncernen ikke få fradrag for. Hvis opgørelsen derimod var udarbejdet for 2013, ville der kunne medtages 10 % af aktier i udenlandske datterselskaber, der er direkte ejet i det koncernforbundne selskab⁶⁷, og som ikke indgår i sambeskatningen, jf. selskabsskattelovens § 11 B, stk. 6, 1. pkt.

I eksemplet er beregningen foretaget på baggrund af satsen for 2022, som er 0. Da den skattepligtige indkomst før rentefradragsbegrænsning var på 25 mio. kr., ender koncernen med at have en skattepligtig indkomst på 25 mio. kr. + 230 mio. kr. = 255 mio. kr., hvoraf de 230 mio. kr. er renteudgifter, som koncernen ikke kan få fradrag for.

⁶⁷ Den juridiske vejledning afsn. C.D 2.4.4.2.6

Mio. kr.					
EBIT				300	
Nettofinansieringsudgifter i alt				-275	
Skattepligtig indkomst før rentefradragsbegrænsning				25	
				Årsrapport	Skattemæssig værdi
Ejendomme				900	1250
Ubebyggede grunde				600	500
Datterselskabsaktier (direkte ejede)				17.550	17.550
Debitorer				275	275
Aktiver i alt				19325	19575
Renteloftsaktiver ultimo					
Skattemæssige aktiver				2025	
Stk. 6-saldo 0 % af 17550				0	
Renteloftsaktiver i alt				2025	2025
Renteloft 2022 (2,2% af renteloftsaktiver)					45
Skattepligtig indkomst før rentefradragsbegrænsning					25
Rentefradragsbegrænsning (275-45)					230
Skattepligtig indkomst					255

Kilde: egen tilvirkning

7.6 – Delkonklusion vedrørende renteloftsreglen

Af det anførte kan det konkluderes, at renteloftsreglen er indført for at begrænse – eller sætte loft over koncernernes nettofinansieringsomkostninger, der ikke vedrører driften i Danmark, og forskellen på reglerne om tynd kapitalisering i § 11 og § 11 B er, at reglerne i § 11 B kun indtræder, hvis koncernens nettofinansieringsomkostninger overstiger et bundfradrag på 21,3 mio. kr.

Der anvendes de skattemæssige aktiver i renteloftet, hvor tynd kapitalisering og begrænsning af renter opgøres på baggrund af omkvalificering af gæld til egenkapital, der opgøres til handelsværdi.

Ved at anvende § 11 B vil der kun gives fradrag for nettofinansieringsomkostninger op til koncernens skattemæssige aktiver x med en standardrente, der udmeldes af Skattestyrelsen årligt opgjort efter § 11 B, stk. 2.

De skattemæssige aktiver omfatter ejendomme, driftsmidler, debitorer, finansielle anlægsaktiver eller fremførselsberettigede underskud. Hertil kommer eventuelle kapitalandele,

der medtages over § 11 B, stk. 6-kontoen frem til og med 2017, hvorefter denne er udfaset, jf. stk. 12.

Opgørelsen af nettofinansieringsomkostninger skal udarbejdes på baggrund af § 11 B, stk. 4, og opgøres som den negative sum af de seks nævnte punkter i lovteksten.

Opgørelsen af nettofinansieringsomkostninger og de skattemæssige aktiver foretages på sambeskatningsniveau og bundgrænsen er 21,3 mio. kr. Rentefradragsbeskæring fordeles forholdsmæssigt i en sambeskatningskreds ud fra, hvor meget de involverede selskaber overskrider tærskelværdierne.

Allerede fradragsbeskårne renteudgifter fortabes, men kurstab kan fremføres i de efterfølgende 3 indkomstår, og såfremt der både er renteudgifter og kurstab, er det kurstabet, som først bliver begrænset.

Fradragsbeskæring efter § 11 B, stk. 1-8 foretages efter en eventuel fradragsbeskæring efter § 11, jf. § 11 B, stk. 9⁶⁸.

8 – EBITDA-reglen

8.1 – Rentefradragsbegrænsning efter selskabsskattelovens § 11 C

Indtil den 1. januar 2019 skulle der ved beregning af rentefradragsbegrænsning efter § 11 C anvendes koncernernes EBIT⁶⁹, som gik ud på at beskære koncernernes renteudgifter ud fra deres skattepligtige indkomst før renter og skat.

Efter den dagældende EBIT-regel kunne selskabernes nettofinansieringsomkostninger maksimalt nedsætte den skattepligtige indkomst med 80 % af selskabernes skattemæssige EBIT efter eventuelt først fradragsbeskæring efter selskabsskattelovens §§ 11 og 11 B.

Dette illustreres med nedenstående (kortfattede) eksempel,

⁶⁸ Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2.9

⁶⁹ Regnskabsmæssig standard: Resultat af primær drift (EBIT: *Earnings Before Interests And Tax*)

Mio. kr.			
EBIT			500
Nettofinansieringsomkostninger			-475
Skattepligtig indkomst før EBIT-begrænsning			25
Nettofinansieringsudgifter i alt			475
EBIT - max 80 % af 500 mio. kr.			-400
EBIT-begrænsning			75
Skattepligtig indkomst			100
Fremførselsberettigede EBIT-fradrag			75

Kilde: egen tilvirkning

I eksemplet illustreres et skattemæssigt EBIT på 500 mio. kr. og nettofinansieringsudgifter på 475 mio. kr. Selskabet har således en skattepligtig indkomst før EBIT-begrænsning på 25 mio. kr.

Indtil pr. 1. januar 2019 kunne koncernernes nettofinansieringsudgifter efter reglen maksimalt nedsætte EBIT med 80 %, hvorefter der ikke gives fradrag for nettofinansieringsudgifter over 80 % af 500 mio. kr. = 400 mio. kr.

Nettofinansieringsudgifterne udgør i eksemplet 475 mio. kr. og der bliver således beskåret 75 mio. kr., som bliver tillagt indeværende års skattepligtige indkomst, som bliver på 100 mio. kr.

De resterende 75 mio. kr. ville efter dagældende EBIT-regel kunne fremføres til fradrag i de efterfølgende indkomstår.

Ved lov nr. 1726 af 27. december 2018 fik EBIT-reglen et helt andet indhold, og blev som nævnt erstattet med en EBITDA-regel⁷⁰.

EBITDA-reglen medfører, at selskabsskattepligtige selskaber, fonde og foreninger m.v. maksimalt kan nedsætte den skattepligtige indkomst som følge af overstigende låneomkostninger med et beløb svarende til 30 pct. af den skattepligtige indkomst før låneomkostninger og afskrivninger (EBITDA). Beskæringen kan dog maksimalt nedsætte indkomstårets fradagsberettigede låneomkostninger til 22.313.400 kr. (svarende til direktivets beløbsgrænse på 3 mio. euro).

⁷⁰ Lov nr. 1726 af 27. december 2018

EBITDA-modellen er yderligere et supplement til reglerne om beskæring af rentefradrag (renteloft) i § 11 B⁷¹.

Nettofinansieringsudgifterne defineres på samme måde som i § 11 B, og der henvises generelt til gennemgangen ovenfor for denne opgørelse⁷².

Bestemmelsen medfører et yderligere værn mod udhuling af et dansk selskabs skatteevne gennem regler, der begrænser adgangen til fradrag af såkaldte ”*overstigende låneomkostninger*”⁷³, og ved det begreb forstås nettofinansieringsomkostninger, jf. § 11 B, stk. 4, nr. 1-4 efter fradragsbeskæring efter §§ 11 og 11 B.

Det betyder, at den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsomkostninger og afskrivninger (EBITDA) maksimalt kan nedsættes med 30 %, men at der hertil gælder en beskæringsfri bundgrænse på 22.313.400 kr. svarende til 3 mio. euro jf. skatteundgåelsesdirektivet.

EBITDA-indkomsten omfatter efter § 11 C, stk. 1, 3. pkt. selskabers indkomst før nettofinansieringsudgifter og afskrivninger, men omfatter ikke skattepligtig indkomst, der er opgjort efter tonnageskatteloven. Ved valg af tonnagebeskatning fraskriver selskabet sig adgang til fradrag for udgifter, så som udgifter til finansiering, der kan henføres til tonnagebeskattede aktiver, der opgøres efter særlige tonnagebeskatningsregler. EBITDA-indkomsten omfatter heller ikke CFC-indkomst, da EBITDA-indkomst ikke bør omfatte indkomst, som Danmark ikke har den primære beskatningsret til, og hvor der i disse tilfælde skal gives lempelse for udenlandsk beskatning, og endeligt omfatter EBITDA-indkomst heller ikke genbeskatning af de underskud, der eksisterede efter de sambeskatningsregler, der gjaldt indtil 2005⁷⁴.

Beskårne låneomkostninger (nettofinansieringsudgifter) kan efter stk. 1 fremføres i efterfølgende indkomstår tidsubegrænset, og idet beskæringen ikke er permanent (modsat §§ 11, og 11 B). Såkaldt uudnyttet rentefradragskapacitet kan således fremføres 5 efterfølgende indkomstår, og ved fremførsel anvendes den ældste kapacitet først⁷⁵.

⁷¹ Se Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.4.2

⁷² Ibid.

⁷³ Henrik Peytz, Selskabsskattelovens med kommentarer (2020) s. 1035 ff.

⁷⁴ Henrik Peytz, Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 1046 ff.

⁷⁵ Ibid.

Et simpelt eksempel kan illustrere EBITDA-reglen, hvor uudnyttet kapacitet fra tidligere år fremføres, og hvor låneomkostningerne er konstante i perioden,

År 1	
EBITDA-indkomst	900
Låneomkostninger	300
Beskårne låneomkostninger	30
År 2	
EBITDA-indkomst	1500
Låneomkostninger	300
Fremførte låneomkostninger	30
Fremførsel uudnyttet kapacitet $((1500 \cdot 0,3) - 330)$	120
År 3	
EBITDA-indkomst	900
Låneomkostninger	300
Fremført kapacitet fra år 2	120
Fremført uudnyttet kapacitet $((900 \cdot 0,3) - 300 + 120)$ fra år 2	90
År 4	
EBITDA-indkomst	1200
Låneomkostninger	300
Fremført kapacitet fra år 2	90
Fremførsel uudnyttet kapacitet $((1200 \cdot 0,3) - 300 + 90)$	150

Kilde: egen tilvirkning

Bundgrænsen er altid 22.313.400 mio. kr., og betyder, at der altid gives fradrag for de første 22.313.400 mio. kr. mio. kr., og det er således først renteudgifter og kurstab udover den bundgrænse, der kan nedsættes efter EBITDA-reglen. Beløbet på 22.313.400 mio. kr. er fastsat efter skatteundgåelsesdirektivet art. 11, stk. 3, og betyder, at der gives fradrag, for overstigende låneomkostninger på op til bundfradraget, og det gælder også, selv om den skattepligtige EBITDA-indkomst er negativ.

Skattepligtig indkomst i mio. kr.	-15.000.000
Nettofinansieringsudgifter	25.000.000
Afskrivninger	60.000.000
30 % heraf	18.000.000
EBITDA-begrænsning	2.686.600

Dette eksempel med negativ skattepligtig indkomst illustrerer, at da EBITDA-grundlaget er mindre en bundfradraget, vil selskabet kunne fratrække 22.313.400 kr. i sin indkomst.

I eksemplet med fremført EBITDA-kapacitet ovenfor er EBITDA-indkomsten i år 1 opgjort til 900 mio. kr., og låneomkostningerne er konstante ved 300 mio. kr. Beskårne låneomkostninger er derfor $300 - (900 \cdot 0,3) = 30$ mio. kr. Af talrækken ses de følgende indkomstår, hvorved uudnyttet rentefradragskapacitet fra år 2 fremføres efter stk. 5.

Det er kun hvis EBITDA er mindre end 0, at selskabet maksimalt kan få fradrag for 22.131.400 mio. kr.

Selskaber som er sambeskattede efter selskabsskattelovens §§ 31 eller 31 A opgøres som en samlet enhed jf. selskabsskattelovens § 11 C, stk. 2 og det er således sambeskatningskredsens samlede nettofinansieringsudgifter og skattepligtige indkomst, der anvendes i EBITDA-beregningen.

Sker der ændringer i sambeskatningen ved f.eks. ind- eller udtræden, skal der beregnes en forholdsmæssig andel af grundbeløbet ud fra, hvornår ændringer er sket i løbet af indkomståret. Som ved § 11 B, sker der også i § 11 C en fordeling ved rentefradragsbeskæring i en sambeskatningskreds⁷⁶.

Selskaber, der indgår i en koncern, jf. selskabsskatteloven § 31 C, kan i stedet for procentsatsen på 30 pct. anvende en alternativ fradragprocent. Selskaber kan derved få mulighed for at anvende en højere EBITDA-grænse end 30 pct., hvis nettofinansieringsudgifterne ikke hidrører fra koncerninterne transaktioner⁷⁷. Procentsatsen beregnes på grundlag af koncernens konsoliderede årsregnskab ved at dividere koncernens samlede nettofinansieringsudgifter med koncernens resultat før nettofinansieringsudgifter samt af- og nedskrivninger, jf. selskabsskattelovens § 11 C, stk. 7.

9. Intern sammenhæng mellem rentefradragsbegrænsningsreglerne

Der er utvivlsomt sammenhæng mellem de tre rentefradragsbegrænsningsregler. Indeværende afsnit vil behandle sammenhængen, og se nærmere på, hvordan reglerne skal anvendes i forhold til hinanden og hvordan de adskiller sig fra hinanden.

⁷⁶ Henrik Peytz, Selskabsskattelovens med kommentarer (2020) s. 1035 ff.

⁷⁷ TAX.dk https://www.tax.dk/jv-2020-2/cd/C_D_2_4_4_3_2.htm

9.1 Forskellene på rentefradragsbegrænsningsreglerne

Renteloftsreglen gælder kun for selskaber med nettofinansieringsudgifter mere end 21,3 mio. kr. Denne forholdsvis høje bundgrænse ses til forskel for tynd kapitaliseringsreglen, der ikke har en tilsvarende bestemmelse om bundfradrag indeholdt i bestemmelsen.

Som det er gennemgået tidligere i opgaven, gælder reglerne om tynd kapitalisering for koncernselskaber af en vis volumen, og som 1) har kontrolleret gæld, hvor forholdet mellem gæld og egenkapital overstiger forholdet 4:1, dvs. en solvensprocent på 20, og 2) kun fradragsbeskæring, hvis den kontrollerede gæld var mere end 10 mio. kr.

I reglerne om tynd kapitalisering sker der konsolideringen af de selskaber, som er koncernforbundne, når der ses bort fra øverste danske moder eller evt. udenlandsk moder.

I renteloft og EBITDA-reglen tages der udgangspunkt i sambeskatningskredsen, og ses derfor, at det således ikke er den samme kreds af selskaber, der skal konsolideres i de tre rentefradragsbegrænsningsregler.

Ved opgørelsen af tynd kapitalisering er det handelsværdierne af selskabets aktiver, som anvendes i opgørelsen, hvilket betyder, at internt oparbejdet goodwill indregnes. Ved renteloftsreglen tager man udgangspunkt i de skattemæssige værdier frem for handelsværdierne.

I reglerne om tynd kapitalisering er det de nettofinansieringsudgifter, som kan henføres til kontrolleret gæld efter reglerne i ligningslovens § 2, stk. 1, hvilket således er nettofinansieringsudgifter på den koncerninterne gæld, der bliver begrænset.

I renteloft- og EBITDA-reglen er det alle koncernens nettofinansieringsudgifter, der kan blive begrænset, og der tages således ikke hensyn til, om gælden er til et kontrolleret selskab eller til en anden ekstern part. Fælles for de tre regler er, at kurstab på fordringer kan fradrages i kursgevinster på samme lån i efterfølgende indkomstår.

Renteloftreglen giver dog mulighed for, at kurstab på gæld og finansielle kontrakter kan fremføres i op til 3 år, hvis de er omfattet af kursgevinstloven. Der er derimod større forskel på, om de beskårne renteudgifter kan fremføres. Efter reglerne om tynd kapitaliserings fortabes beskårne renteudgifter og det er ligeledes tilfældet i renteloftreglen. I EBITDA-reglen bliver de beskårne renteudgifter fremført til efterfølgende indkomstår, hvor de medregnes i opgørelsen

af nettofinansieringsudgifter. Der er også betydelig forskel på, hvor mange selskaber i Danmark, der bliver begrænset af de enkelte regler.

Der er således et større antal selskaber, der bliver begrænset af tynd kapitalisering end der er selskaber, der bliver begrænset af rentelofts- og EBITDA-reglen. Dette har baggrund i de forholdsvis store tærskelværdier (bundgrænser), som reglerne har indbygget.

F.eks. er det ikke unormalt, at en koncern har kontrolleret gæld på mindst 10 mio. kr. og at egenkapitalen ikke svarer til 20 % af aktiverne, men at koncernen derved underlagt reglerne om tynd kapitalisering.

Hvis man derimod ser på renteloft-reglen, hvor der gives fradrag for de første 21,3 mio. kr. og hvor standardrenten er 2,2% (2022), skal der meget gæld til før, at selskabet bliver begrænset.

Det er således kun de helt store selskaber med gæld på flere hundrede millioner kroner, der bliver påvirket af reglen. Med den lave rentesats, der har været de sidste par år, er det først, hvis selskaberne har gæld for 400-500 mio. kr., at der kan være risiko for, at renteudgifterne bliver begrænset, hvorfor renteloftreglen kun begrænse de helt store danske selskaber.

Som det fremgår af ovenstående, er der forskel på reglerne og opgørelsesmetoderne, selvom rentefradragsbegrænsningsreglerne går på at begrænse rentefradraget. Der er endvidere forskel på, hvor mange selskaber reglerne påvirker og man kan således dele reglerne op i to, hvor tynd kapitalisering rammer flere, også de mindre selskaber, mens det kun er de helt store selskaber, der bliver begrænset efter renteloft- og EBITDA-reglen.

9.2 Indbyrdes sammenhæng og rækkefølge i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 9

Det er givet ved lov, at reglerne om tynd kapitalisering, renteloftet og EBITDA-reglen skal fordeles efter den rækkefølge, der følger af loven – dermed skal § 11 om tynd kapitalisering først anvendes, så rentelofts-reglen og til sidst EBITDA-reglen, jf. lovens § 11 B, stk. 9, hvoraf fremgår, at beskæring finder sted efter eventuel beskæring efter selskabsskattelovens § 11⁷⁸, og anvendelsen vil i det følgende illustrativt følge af nedenstående eksempel.

I det følgende vil der være en grafisk og beskrivende fremstilling til at illustrere sammenhængen og fradragsbegrænsningen, der tager udgangspunkt i et fiktivt opstillet eksempel.

⁷⁸ Henrik Peytz, Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 1024

Balance					
				Mio. Kr.	
			Handelsvæ	Skattemæssig værdi	
Goodwill			1750	0	
Bygninger			3000	2950	
Driftsmidler			1500	1750	
Datterselskabsaktier, udlandet			1300	1100	
Likvider			150	150	
Aktiver i alt			7700	5950	
Egenkapital			700		
Realkredit gæld			3500	3500	
Gæld, koncern			1750	1750	
Bank gæld, koncern			1750	1750	
Passiver i alt			7700	7000	
Skattemæssig egenkapital				-1050	
Koncernens skattepligtige indkomst og finansieringsudgifter:					
EBITDA			100		
Koncernintern finansieringsomkostninger (9 % i rente)			-235		
Ekstern finansieringsomkostninger (5 % i rente)			-115		
Afskrivninger			-50		
Skattepligtig indkomst			-300		

(kilde: egen tilvirkning)

Ovenfor er vist en koncern, dets handelsværdier og de skattemæssige værdier af aktiverne. Handelsværdi anvendes til beregning af tynd kapitalisering og de skattemæssige værdier anvendes til hhv. beregning af renteloftet og EBITDA-reglen.

9.2.1 - Tynd kapitalisering

I eksemplet er handelsværdien af aktiverne opgjort til 7.700 mio. kr. og jf. selskabsskattelovens § 11 må gælden maksimalt udgøre 20 % af egenkapitalen opgjort til handelsværdi, og det betyder, at egenkapitalen skal være mindst 1.540 mio. kr. for, at koncernen kan undgå at blive tyndt kapitaliseret. Idet forudsættes i figuren, at egenkapitalen kun er 700 mio. kr., og der er kontrolleret gæld for mere end 10 mio. kr., vurderes det sandsynligt, at selskabet er tyndt kapitaliseret. Der skal derfor ske omkvalificering af hele 840 mio. kr. (700+840 mio. kr. = 1.540 mio. kr.) for at forholdet 4:1 er opfyldt.

Idet der sker prioritering af rentefradragsbegrænsningsreglerne ud fra hvem, gælden er til, er det først nettofinansieringsomkostninger til den danske koncerninterne gæld, som bliver

begrænset. I eksemplet er den koncerninterne gæld på 1.750 mio. kr. og udgør hele det beløb, som skal omkvalificeres for at bringe forholdet ind under 4:1.

Tynd kapitalisering			
Minimum EK, 4:1 svarende til 20 % solvenskrav af aktiver			1540,0
EK til handelsværdi			-700,0
Gæld til omkvalificering			840,0
Rentefradrag i alt (115+235-112,8)			237,2
Fradragsbegrænsning, tynd kapitalisering (9% af gæld til omkvalificering)			112,8
Renteudgifter efter begrænsning (300-112,8)			187,2

(kilde: egen tilvirkning)

Der skal omkvalificeres 840 mio. kr., hvoraf kontrolleret gæld udgør 1.750 mio. kr. Ekstern gæld udgør 115 mio. kr. Den forholdsmæssige andel til omkvalificering er derfor 48 % ($115 \text{ mio. kr.} / 235 \text{ mio. kr.} \times 100 = 48 \%$). Renter, som beskæres, kan derfor beregnes som 48 % af den kontrollerede gæld = $235 \text{ mio. kr.} \times 0,48 \times 100 = 112,80$. Rentefradraget udgør derfor $235 \text{ mio. kr.} + 115 \text{ mio. kr.} - 112,80 \text{ mio. kr.} = 237,20 \text{ mio. kr.}$ Da koncernens skattemæssige underskud var -300 mio. kr., fratrækkes beskæringen efter tynd kapitalisering, som er 112,8 mio. kr. Renteudgifter efter begrænsning er derfor 187,2 mio. kr. der eventuelt beskæres efter rentelofts- eller EBITDA-reglen jf. videre nedenfor.

9.2.2 - Renteloft

Ved rentelofts-reglen er det de skattemæssige værdier, der tages udgangspunkt i jf. § 11 B, og disse fordeler sig således, at byggegrunde og driftsmidler er opgjort til 4.700 mio. kr. ($2.950 + 1.750$). Beholdning af datterselskabsaktier medtages til 0 kr. jf. § 11 B, stk. 12, hvorefter porteføljeaktier i ikke-koncernforbundne selskaber er udfaset fra og med 2017. Der medtages således ikke en skattemæssig værdi af datterselskabsaktier. Hertil kommer, at underskuddet fra indeværende indkomstår er tillagt fradragsbeskæringen efter tynd kapitalisering i opgørelsen, dvs. $-300 \text{ mio. kr.} + 112,8 \text{ mio. kr.} = 187,2 \text{ mio. kr.}$ Likvider indgår ikke, og derfor bliver de skattemæssige aktiver opgjort til 4.887,2 mio. kr. ($4.700 \text{ mio. kr.} + 187,2 \text{ mio. kr.}$).

De skattemæssige aktiver skal ganges med standardrenten på 2,2 % (2022) dvs. $2,2 \% \times 4.887,2 \text{ mio. kr.}$ ($0,022 \times 4.887,2$) = 107,2 mio. kr. Der kan således maksimalt gives fradrag for 107,51 mio. kr. (renteloft).

Da renteudgifterne efter tynd kapitalisering var begrænset til 237,20 mio. kr., er det de 237,20 mio. kr. der tages udgangspunkt i. Renteloftet efter § 11 B var på 107,20 mio. kr., og der bliver derfor tale om yderligere beskæring på 129,60 mio. kr.

Grafisk illustreret er det,

(kilde: egen tilvirkning)

Renteloft			
Skattemæssig værdi af bygninger og driftsmidler (ikke likvider)			4.700
Datterselskabsaktier (2022), udland (0 %)			0
Fremførselsberettigede underskud (300-112,8)			187,2
Skattemæssig værdi af aktiverne i alt (4700+187,2)			4.887
Renteloft (2022), 2,2 % af renteloftsaktiverne			107,5184
Renteloftsbegrænsning (237,2-107,51)			129,69

9.2.3 - EBITDA-reglen

Ifølge den pr. 1. januar 2019 indførte EBITDA-regel kan nettofinansieringsudgifter yderligere begrænses, idet en koncerns skattepligtige indkomst maksimalt kan nedsættes med 30 % før nettofinansieringsomkostninger og afskrivninger (EBITDA)⁷⁹.

Hvis koncernens skattepligtige indkomst (EBT) før nettofinansieringsudgifter og afskrivninger er 100 mio. kr., er den skattepligtige EBITDA-indkomst inklusive nettofinansieringsudgifter og afskrivninger 279,69 mio. kr. (100 + 129,69 + 50 mio. kr.). EBITDA-grundlaget er derfor 279,69 kr. og 30 % heraf er 83,90 mio. kr. Der bliver således en EBITDA-begrænsning på 83,90 mio. kr. – 129,69 mio. kr. = 45,79 mio. kr., der kan fremføres i senere indkomstår.

EBITDA-indkomst		100
Afskrivninger		50
Nettofinansieringsudgifter i alt		129,69
Skattepligtig indkomst før EBITDA-begrænsning		279,69
Nettofinansieringsudgifter i alt	129,69	
max 30 % af EBITDA-indkomst	83,907	
EBITDA-begrænsning	45,783	45,783
Skattepligtig indkomst		325,473

⁷⁹ Henrik Peytz, Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s.

Koncernens indkomst før beskæringen kunne konstateres at være et underskud på -300 mio. kr., men det ses, at efter beskæring ifølge de tre rentefradragsbegrænsningsregler i selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C ender selskabet med en skattepligtig indkomst på 26,4 mio. kr.

Renterne på 112,8 mio. kr. er tabt fra tynd kapitalisering, og det samme gælder for de 129,69 mio. kr. efter renteloftsreglen, mens EBITDA-reglen medfører, at der skæres yderligere med 83,90 mio. kr., hvoraf 45,8 mio. kr. kan fremføres i de efterfølgende 5 indkomstår.

Skattepligtig indkomst	
Før beskæring	-300
Beskæring, tynd kapitalisering	112,8
Beskæring, renteloft	129,7
Beskæring, EBITDA-reglen	83,9
Skattepligtig indkomst	26,4

Det kan konstateres, at renteloftsreglen rammer koncernen hårdest med en samlet begrænsning af finansieringsomkostninger på 129,69 mio. kr. I eksemplet er det derfor renteloftsreglen, som koncernen skal forsøge at påvirke gennem andre muligheder, f.eks. koncerntilskud jf. selskabsskattelovens § 31 D jf. nedenfor.

10. Incitament til påvirkning af rentefradragsbegrænsningen

Der er forskellige muligheder, som koncernerne eller de større virksomheder i såvel ind- som udland kan bringe i anvendelse, for at påvirke omfanget af rentefradragsbegrænsningen. Nedenfor er analyseret udvalgte incitamenter, der kan have indflydelse, men som ikke prætenderer at være udtømmende beskrevet.

10.1 - Nedsætte den kontrollerede gæld til under 10 mio. kr.

Det er et kriterie i henhold til reglerne i selskabsskattelovens § 11, at den kontrollerede gæld, der indgår i kredsen af koncernforbundne selskaber, er på 10 mio. kr. jf. § 11, stk. 1, 6. pkt. Såfremt selskabet kan formå at holde sin kontrollerede gæld på under 10 mio. kr., vil koncernen ikke falde ind under reglerne om tynd kapitalisering.

Dette er således den mest praktiske foranstaltning, et selskab kan bestræbe sig på, for at undgå at komme ind under rentefradragsbeskæringsreglerne.

En anden mulighed er, at lade (datter)selskabet optage ekstern gæld eller låne hos andre selskaber, der ikke står i koncernforhold til den udsatte koncern/selskab. Lån betyder fradrag for renteudgifter, men ikke renteudgifter, der tæller med i opgørelsen af, om selskabet er tyndt kapitaliseret.

Det er sædvanligvis forbundet med omkostninger i form af renteudgifter i forbindelse med ekstern gældsoptagelse og administration heraf, men fordelene er, at hvis den kontrollerede gæld kan holdes under 10 mio. kr., og er suppleret af ekstern finansiering, vil der være fuld fradragsret for flere af renterne, jf. statsskattelovens § 6 e

Et andet aspekt er, at i en tynd kapitalisering-opgørelse bliver værdierne opgjort på balancedagen.

Hvis selskabet kan formå at optage lån sent på året, for dermed at udligne koncernintern gæld og derefter konvertere lånet tilbage til koncernintern gæld primo det følgende indkomstår, kan selskabet undgå, at den koncerninterne gæld forøges uforholdsmæssigt meget i forhold til selskabets egenkapital, men uanset den praktiske mulighed herfor, må det vurderes som vanskeligt at etablere en sådan ordning med et pengeinstitut, idet der er administration forbundet med konverteringen - gebyr og andre forhold, herunder kredit uden sikkerhed fra de koncernforbundne virksomheder, kan gøre det svært at konvertere lånet tilbage til koncernintern gæld.

10.1.2 – Koncerntilskud og tilførsel af kapital

Det er tidligere beskrevet, at solvenskravet er 20 % egenkapital opgjort til handelsværdi (pkt. 7.1.5) og således at forholdet mellem gæld og egenkapital dermed ikke overstiger forholdet 4:1, men denne forudsætning i selskabsskattelovens § 11 betyder ikke, at koncernen kan konvertere dele af den kontrollerede gæld til et koncerntilskud efter selskabsskattelovens § 31 D.

En sådan konvertering af gæld til egenkapital betyder, at noget af den kontrollerede gæld veksles til egenkapital, der måles som tilgang på egenkapitalen i balancen.

Derved vil selskabets egenkapital forøges med koncerntilskuddet, og den kontrollerede gæld formindskes tilsvarende. Det er muligt at konvertere gæld til egenkapital indtil forholdet 4:1 opnås, sådan at der bliver fuld fradragsret for renteudgifter.

Nedenfor er vist grafisk, hvordan gælden bliver påvirket ved koncerntilskud, hvor 25 mio. kr. af den kontrollerede gæld bliver konverteret som tilskud, og derfor påvirker selskabets egenkapital:

	Før tilskud	Efter tilskud
	Mio. kr	Mio. kr.
Balance		
Aktiver til handelsværdi	200	200
Gæld til moderselskab, kontrolleret gæld (holdingselskab)	-195	-170
Tilskud	0	25
Egenkapital	5	5
Egenkapital i alt	5	30
Omkvalificering af gæld til egenkapital		
Egenkapital for overholdelse af forholdet 4:1 (20%)	30	30
Egenkapital	-5	-30
Gæld til omkvalificering	25	0

Det skal tages i betragtning, at der kan være minoritetsaktionærer i selskabet, og derfor skal dette have in mente for tilskuddet ydes. Mindretalsaktionærerne bør yde tilskud i samme omfang og forhold som moderselskabet. Alternativt kan en kapitaludvidelse efter selskabsloven være vejen frem, hvor kun moderselskabet deltager i kapitaludvidelsen, således at ejerforholdet forrykkes i en form for kompensation for udvidelsen af selskabets aktiekapital.

Fælles gør det sig gældende, at den indskudte kapital skal forblive i selskabet i mindst 2 år, og hvis det ikke sker, skal selskabet ændre på regnskabsårene, og stille disse som kapitaludvidelsen eller koncerntilskuddet ikke var sket⁸⁰.

10.1.3 – Lån på markedsmæssige vilkår

Det er tidligere beskrevet, at lån på markedsmæssige vilkår udgør en undtagelse til hovedreglen om, at der sker fradragsbegrænsning af renter jf. nærmere i selskabsskattelovens § 11, stk. 1, 5. pkt.

Det må konstateres, at dette sjældent vil være dokumenterbart, men det er sket i enkelte sager, der har været prøvet ved Skatterådet⁸¹. I den konkrete sag var der stiftet et investeringsselskab ejet af et schweizisk selskab. Investeringsselskabet investerede i erhvervsobligationer for lånte midler, og selskabet optog sidenhen et lån af det schweiziske selskab, og fandt, at renterne ikke

⁸⁰ Selskabsskattelovens § 11, stk. 3

⁸¹ SKM2008.171SR; Henrik Peytz, Selskabsskatteloven med kommentarer (2020) s. 938

skulle begrænses efter tynd kapitaliserings-reglerne. Skatterådet fandt ikke, at der var tale om lån ydet på vilkår, der alene var affødt af ejerkredsens kontrollerende indflydelse, og lagde vægt på, at selskabet kunne have optaget lån på lignende vilkår i en bank, som var en uafhængig ekstern finansieringskilde. Renteudgiften skulle derfor ikke fradragsbegrænses.

Afgørelsen viser, at markedskonforme lån vil kunne anvendes til at dokumentere, at et koncerninternt lån ikke ydes på mere favorable vilkår end hvis lånet var optaget hos en ekstern finansieringskilde.

Uanset denne sag må det vurderes konkret i hvert enkelt tilfælde, om der kan findes et sammenligneligt rentegrundlag, når der optages lån, men at dokumentationsbyrden hviler tungt på det selskab, der ikke ønsker fradragsbegrænsning.

Fælles er, at der skal være gjort en aktiv indsats for at dokumentere markedsrenten, hvilket selskabet er i deres frihed til at dokumentere, f.eks. ved at indhente lånetilbud eller fremlægge dokumentation for andre sammenlignelige transaktioner og/eller lånoptagelse hos andre selskaber.

Undtagelsen om markedskonforme lån leder tankerne hen på det dokumentationskrav, som et selskab kan fremlægge i medfør af skattekontrollovens § 3 B om transfer pricing-dokumentation. I denne dokumentation vil der være en beskrivelse og en redegørelse for, hvordan renterne fastlægges, og hvordan renterne er behandlet på markedsmæssige vilkår.

Det må konstateres, at en aktiv indsats, der kan bevise, at lånet ydes med markedskonforme vilkår, vil føre til, at fradragsbegrænsningen bortfalder.

10.1.4 – Balancedagen er skæringsdato for vurdering

Som antydnet ovenfor er det balancedagen pr. indkomstårets afslutning (statusdagen), der afgør, om et selskab er tyndt kapitaliseret. Det er på statusdagen, at værdierne opgøres, og status for, hvorvidt selskabet skal gøre noget aktivt, for at bringe sig ud af en eventuel tynd kapitaliserings-situation.

Selskabet kan påvirke balancen ved – som nævnt, at optage gæld eksternt mod sikkerhed i et andet aktiv i stedet for hos moderselskabet. Bankgælden skal kun løbe over status, og konverteres tilbage til koncernintern gæld efter statusdagen. Hvis denne fordel ved at undgå tynd kapitalisering er større end omkostningerne ved lånoptagelse, renteudgifter mv., er det værd at overveje.

Selskabet kan også forsøge at nedbringe varelagre, sådan at aktivmassen ikke bliver for stor, sådan at kravet til egenkapitalen bliver mindre. Hensatte beløb til indkøb af varelager kan reguleres over en mellemregningskonto, hvorved gælden nedsættes.

Det samme kan selskabet gøre med likvider op til statusdagen. Likvider kan typisk overføres via en mellemregningskonto, og primo det nye regnskabsår kan likviderne tilbageføres til selskabet, for at opnå en mindre gæld.

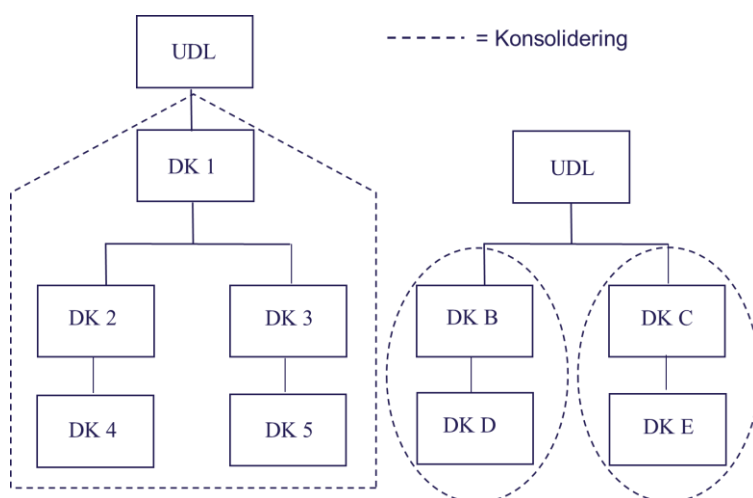
10.1.5 – Konsolidering af selskaberne

Selskaberne har mulighed for at påvirke, hvilke selskaber, der skal medtages i opgørelsen af tynd kapitalisering ved at organisere koncernstrukturen i forhold til konsolideringsreglen i selskabsskattelovens § 11, stk. 4.

Nedenfor er illustreret to situationer, hvor den første figur til højre har to grene af datterselskaber, og hvor disse datterselskaber kun har det udenlandske moderselskab til fælles. I dette tilfælde skal datterselskab DK B, DK D konsolideres, men ikke med DK C, og DK E der har sin egen konsolidering.

Hvis det vurderes, at det ville være en fordel at konsolidere alle selskaberne, vil der kunne ske aktieombytning til et fælles dansk moderselskab, der er illustreret ved figuren til venstre. I dette tilfælde vil alle datterselskaberne (DK 2, DK 3, DK 4, og DK 5) skulle indgå i konsolidering med DK 1 som fælles, dansk moderselskab.

Det betyder, at såfremt der var lån/tilgodehavender mellem de to grene af datterselskaber, ville man skulle eliminere disse i balancen, sådan at disse ikke medtages i opgørelsen af tynd kapitalisering, og dermed udgår renteudgifter og indtægter mellem selskaberne.

Under afsnittet om konsolidering ovenfor, er der beskrevet forskellige måder, hvorpå selskaberne kan lave en koncernstruktur, der gør at konsolideringskredsen ændrer sig og selskaberne således opnår bedre vilkår i forbindelse med beregning af tynd kapitalisering.

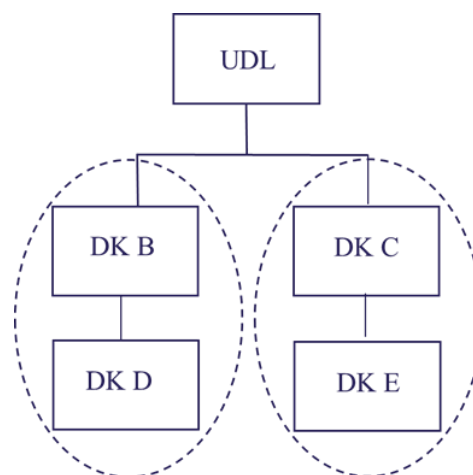
11. Anvendelse af rentefradragsbegrænsning ved konsoliderede selskaber

I det følgende vil der være illustreret en opgørelse samt begrænsning af rentefradrag baseret på et fiktivt eksempel, der tager udgangspunkt i nedenstående figur, hvor der ses to ”grene” af datterselskabet, der kun har deres udenlandske moderselskab til fælles.

Formålet er at se, hvilken effekt rentefradragsbegrænsningen har på koncernens risiko for at blive rentefradragsbegrænset.

Balancer for de enkelte selskaber til henholdsvis bogførte værdier, handelsværdier og skattemæssige værdier er vedlagt jf. bilag 1 hvortil der henvises.

Koncernstrukturen følger dette eksempel. Alle selskaber ejes 100 % af moderselskabet:

Som det illustreres i gennemgangen ovenfor om tynd kapitalisering, skal reglerne om konsolidering af de to grene ske hver for sig. DK B, for DK D og DK C, for DK E, og som det ses sker konsolideringen mellem DK B og DK D, og en anden konsolidering mellem DK C og DK E.

Det skyldes, at de to grene af selskaber kun har et udenlandsk moderselskab til fælles, og der er således ikke bestemmende indflydelse på tværs af de to selskabsforgreninger.

Efter rentelofts-og EBITDA reglerne sker der derimod konsolidering af alle danske selskaber, da der konsolideres efter sambeskatningskredsen, og de danske selskaber skal efter sambeskatningsreglerne ses som en samlet enhed.

11.1. – Analyse af ”Gren A” via tynd kapitalisering

Som set fremgår af koncernoversigten, ses det i dette tilfælde, at forgreningen til venstre (Gren A) består af to selskaber. Konsolideret har selskaberne bogførte værdier på 760,0 mio. kr., og en negativ egenkapital på 500 mio. kr. Vurderingen er derfor, at Gren A er tyndt kapitaliseret, og at der skal ske rentebegrænsning, da selskaberne har gæld på mere end 10 mio. kr.

Der henvises til bilag 1.

I Gren A er der renteindtægter for 178,2 mio. kr., men renteudgifter på 288,7 mio. kr., som giver nettofinansieringsudgifter for i alt 110,5 mio. kr. For at danne overblik, forudsættes koncernens nettofinansieringsudgifter at være fastsat til følgende,

	DK B	DK C	DK D	DK E	Konsolideret
Renteindtægter:					
Renteindtægter, likvider	5,8	0,7	3,5	9,2	19,2
Lån til udenlandsk moderselskab	-	40,0	119,0	-	159,0
I alt	5,8	40,7	122,5	9,2	178,2
Renteudgifter:					
Gæld til udenlandsk moderselskab	7,3	24,6	31,8	52,1	115,8
Realkredit	77,9	-	8,5	-	86,4
Bankgæld	5,9	26,0	34,7	2,8	69,4
Bankgæld (kaution)	-	12,6	3,9	0,6	17,1
I alt	91,1	63,2	70,4	54,9	288,7
Nettofinansieringsudgifter i alt	-85,3	-22,5	52,1	-45,7	-110,5

Det forudsættes i eksemplet, at koncernen anvender en intern rente på 10 % og en rente på 9 % på ekstern gæld.

Koncernens skattepligtige indkomst og finansieringsudgifter:	
EBT	15,0
Koncernens interne finansieringsindtægter	19,2
Eksterne finansieringsindtægter	159,9
Koncerninterne finansieringsudgifter	-132,9
Eksterne finansieringsudgifter	-156,7
Skattemæssigt underskud	-110,5

Egenkapitalen til handelsværdi er -550 mio. kr. Aktiverne er 1.140,0 mio. kr., og 20 % heraf er 228 mio. kr. Da egenkapitalen er negativ med 550 mio. kr., er det samlet 778 mio. kr., der skal omkvalificeres til egenkapital, for at forholdet bliver 4:1.

Der skal omkvalificeres 778 mio. kr. til egenkapital, og der er kontrolleret gæld for 565 mio. kr., hvoraf 470 mio. kr. er gæld til udenlandsk moderselskab og 95 mio. kr. er bankgæld med kaution, hvorfor der ikke skal ske begrænsning af mere end renteudgifterne på de 565 mio. kr.

I dette tilfælde er 10 % af 470 mio. kr. = 47 mio. kr., og 9 % af 95 mio. kr. er 8,55 mio. kr. = samlet 55,6 mio. kr., som der ikke kan gives fradrag for efter § 11, i selskabsskatteloven. Derved mister selskabet et rentefradrag på 55,6 mio. kr.

Tynd kapitalisering	
Minimum egenkapital, 4:1 (20%)	228
Egenkapital til handelsværdi	-550
Gæld til omkvalificering	778
Begrænset til (470+95)	565
Fradragsbeskæring, tyndkapitalisering	55,6
Renteudgifter efter beskæring (110,5,2-55,6)	54,9

De enkelte selskaber bliver begrænset efter, hvor stor andel af den kontrollerede gæld, der kan henføres til de to selskaber.

Fordeling af rentebeskæring			
	DK B	DK D	I alt
Renteudgifter af gæld til udenlandsk moderselskab	8,5	38,5	47
Renteudgifter af bankgæld (kaution)		8,55	8,55
I alt	8,5	47,05	55,55
<i>(Kilde: egen tilvirkning)</i>			

11.1.2 – Analyse af ”Gren B” via tynd kapitalisering

Det lægges til grund for beregningen, at selskaberne DK C og DK E har dette fiktive konsoliderede resultat, hvor nettofinansieringsudgifter vises udregnet.

Se bilag 2 for regnskabsmæssige værdier.

(kilde: egen tilvirkning)

Koncernens skattepligtige indkomst og finansieringsudgifter:	
EBT	47,0
Koncernens interne finansieringsindtægter	137,9
Eksterne finansieringsindtægter	3,7
Koncerninterne finansieringsudgifter (10% i rente)	-45,2
Eksterne finansieringsudgifter (9% i rente)	-79,9
Skattepligtig indkomst	16,5

Ifølge bilag 2 har DK C bogførte aktiver for 1.908 mio. kr. og en egenkapital på 1.734 mio. kr. DK E har aktiver for 832 mio. kr. og en egenkapital på 35 mio. kr. Det konsoliderede tal for DK C og DK E bliver aktiver for 2.707 mio. kr. og en egenkapital på 1.734 mio. kr.

Gren B vurderes derfor ikke at være tyndt kapitaliseret, og derfor bliver der ikke tale om helt den samme opgørelse, da der ikke er gæld til omkvalificering.

I selskabsskattelovens § 11 om tynd kapitalisering skal opgørelsen foretages på selskabernes handelsværdier. Som tidligere beskrevet, skal der også indregnes internt oparbejdet goodwill, hvilket kan påvirke den samlet aktivmasse markant. Som det fremgår af eksemplet, er der indregnet 3.500 mio. kr. under internt oparbejdet goodwill.

Øvrige aktiver indregnes ligeledes til handelsværdier. Efter indregning til handelsværdi er aktiverne således på 6.370 mio. kr. og egenkapitalen udgør 4.859 mio. kr. For at der er tale om tynd kapitalisering skal der være kontrolleret gæld over 10 mio. kr., hvilket der er i eksemplet – der er kontrolleret gæld på 143 mio. kr. (133,0+10,0). Derudover skal egenkapitalen udgøre mindre end forholdet 4:1 i forhold til gæld, hvilket svarer til 20 % af aktiverne. Egenkapitalen skal således være mindre end 1.274 mio. kr. ($6.370 \times 0,20 = 1.274$) for at selskabet er tyndt kapitaliseret.

Egenkapitalen er på 4.859 mio. kr. og dermed er selskabet ikke tyndt kapitaliseret, og der sker *ikke* rentebegrænsning efter § 11.

Tynd kapitalisering	
Minimum egenkapital, 4:1 (20 %)	1274,0
Egenkapital til handelsværdi	4859,0
Gæld til omkvalificering	-
Fradragsbeskæring, tynd kapitalisering	-
Ingen beskæring	-

11.1.3 – Renteloftsreglen

Efter renteloftsreglen er det ud fra sambeskatningskredsen, at der skal ske konsolidering. Der er derfor ikke to grene i opgørelsen af rentelofts begrænsningen, og der sker konsolidering af alle de danske selskaber, idet selskaberne grundet den fælles bestemmende indflydelse, sambeskattes efter selskabsskattelovens § 31.

Konsolideringen er skitseret efter bilag 3, hvortil der henvises. Det fiktive skattemæssige resultat vises nedenfor.

Koncernens skattepligtige indkomst og finansieringsudgifter	
EBT	62,0
Koncerninterne finansieringsindtægter	19,2
Eksterne finansieringsindtægter	159,0
Koncerninterne finansieringsudgifter	-132,1
Eksterne finansieringsudgifter	-155,8
Skattepligtig indkomst	-47,7

I modsætning til tynd kapitalisering, hvor egenkapitalen opgøres til handelsværdi, er det efter renteloftsreglen de skattemæssige værdier, som anvendes ved beregningen af renteloftet. De skattemæssige aktiver skal ganges med standardrenten på 2,2 % (2022).

Der er i konsolideringen jf. bilag 3 skattemæssige aktiver for 1.648 mio. kr., der består af fremførte underskud, bygninger/grunde mv. på i alt 998 mio. kr. og driftsaktiver for 650 mio. kr. (likvider medregnes ikke). Aktivmassen ganges med standardrenten på 2,2 % = 36,26 mio. kr. ($1.648 \text{ mio. kr.} \times 0,022 = 36,26 \text{ mio. kr.}$).

Nettofinansieringsudgifterne er jf. skemaet ovenfor opgjort til -110,5 mio. kr., og da der allerede er begrænset renteudgifter via tynd kapitalisering med indtil 55,6 mio. kr., ("Gren A") vil der være $110,5 \text{ mio. kr.} - 55,6 \text{ mio. kr.} = 54,9 \text{ mio. kr.}$ nettofinansieringsudgifter til rentefradragsbegrænsning efter selskabsskattelovens § 11 B. Da renteloftet efter § 11 B jf. ovenfor var beregnet til 36,26 mio. kr., vil der ske begrænsning af renteudgifter på 18,64 mio. kr., som koncernen ikke kan få fradrag for ($110,5 - 55,6 - 36,26 = 18,64$).

(kilde: egen tilvirkning)

Renteloft	
Skattemæssig værdi af aktiverne i alt (renteloft)	1.648,00
Renteloft 2022, 2,2 % af renteloftsaktiver	36,26
Renteloftsbeskæring (110,5-55,6-36,26)	18,64

11.1.4 – EBITDA-reglen

Efter EBITDA-reglen kan den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter (overstigende låneomkostninger) og afskrivninger maksimalt nedsættes med 30 %, men der vil være en beskæringsfri bundgrænse på 22.313.400 mio. kr.

Hvis det forudsættes, at skattemæssige afskrivninger udgør 50 mio. kr., vil den koncernens EBITDA være,

	I mio. kr.
EBT (47+15)	62
Nettofinansieringsudgifter efter SEL § 11 B	54,9
Afskrivninger	50
Nedskrivninger	0
EBITDA-grundlag	166,9
30 % heraf	50,07
EBITDA-begrænsning	-4,83

I eksemplet lægges det konsolideret EBT sammen, og nettofinansieringsudgifter efter begrænsning efter tynd kapitalisering og renteloft udgør 54,9 mio. kr. der er af- og nedskrivninger fiktivt fastsat til 50 mio. kr.

EBITDA-grundlaget er derfor 166,9 mio. kr., og 30 % heraf er 50,07 mio. kr. Dette beløb overstiger bundfradraget på 22.313.400 mio. kr., og derfor anvendes EBITDA-begrænsningen på 50,07 mio. kr., hvorefter nettofinansieringsudgifterne på 54,9 mio. kr. fratrækkes.

Der vil herefter være en yderligere EBITDA-begrænsning på i alt 50,07 mio. kr., men hvor der er beregnet 4,83 mio. kr. i uudnyttet rentefradragskapacitet, som kan fremføres i de kommende 5 indkomstår.

Koncernens skattepligtige indkomst efter tynd kapitalisering, rentelofts- og EBITDA-begrænsninger der nu vendt fra et underskud på 47,7 mio. kr. til et skattepligtigt overskud på 94,23 mio. kr., hvoraf der betales 22 % i selskabsskat.

Der kunne således analyseres på EBITDA-begrænsningen, da denne efter beskæring er opgjort til 50,07 mio. kr. Det kunne tyde på, at virksomheden ikke afskriver tilstrækkeligt, da en højere afskrivning ville føre et højere EBITDA-grundlag. Dette ville føre til, at begrænsningen på 30 % af EBITDA-grundlaget ikke ville ramme virksomhedens beskæring af nettofinansieringsudgifter nær så hårdt.

Dette illustreres således,

Skattepligtig indkomst	
Før beskæring	-47,7
Beskæring, tynd kapitalisering	55,6
Beskæring, renteloft	36,26
Beskæring, EBITDA-reglen	50,07
Skattepligtig indkomst	94,23

11.2 – Delkonklusion på rentefradragsbegrænsningsreglerne i dansk koncernskatteret

Den kan konkluderes, at Gren A jf. ovenfor fik begrænset sine renteudgifter med 55,6 mio. kr. efter reglerne om tynd kapitalisering. Disse renteudgifter er tabt for koncernen, da disse finansieringsudgifter ikke kan fremføres.

Gren B befandt sig ikke i en tynd kapitaliserings-situation, da kravet om 4:1 forhold mellem gæld og egenkapital var overholdt.

Det betyder, at Gren B ikke blev begrænset efter selskabsskattelovens § 11. Det kan konkluderes, at koncernen gik fra et skattemæssigt underskud på -47,7 mio. kr. før begrænsning til et skattemæssigt resultat på 94,23 mio. kr. efter rentefradragsbegrænsning efter selskabsskattelovens §§ 11, 11 B og 11 C.

12. – Perspektiver på reglerne om rentefradragsbegrænsning

I et forsøg på at redegøre og analysere de danske regler om rentefradragsbegrænsning er det tydeligt, at der er tale om et sæt meget komplicerede regler, der har sin oprindelse i dels et nationalt og i et EU-skatteværn mod skatteundgåelse eller til dels skatteunddragelse. Det kunne trods reglernes kompleksitet og bestemthed være interessant, om reglerne kunne ændres eller reguleres.

12.1 – Nedsættelse af rentefradraget

Sådan som rentefradragsreglerne i Danmark er udformet, får fysiske eller juridiske personer fradrag for renteudgifter med hjemmel i statsskattelovens § 6 e – i et forhold, der i store træk rammer 1:1, men det kunne overvejes, om man kunne sætte begrænse rentefradraget til 25 % af omkostningen, sådan som det eksempelvis er tilfældet for udgifter til repræsentation.

Det må vurderes som en teoretisk mulighed, der kræver politisk opbakning, og det ville for en umiddelbar betragtning kunne ramme selskaber med store omkostninger uforholdsmæssigt hårdt.

12.2 – Skat på koncerninterne rentebetalinger

Kan man indføre beskatning på koncerninterne rentebetalinger?

Ved at indføre sådanne regler vil det kunne ramme både danske og udenlandske selskaber i samme koncern. Hensynet er undgåelse af dobbeltbeskatning, og selskaberne skal helst kunne modregne den betalte skat af samme indtægt i den samlede skattebetaling, hvilket også er tilfældet for reglerne om udbytteskat betalt i udlandet.

De udenlandske selskaber vil ved at indføre beskatning af koncerninterne rentebetalinger således ikke kunne få modregnet skatten i deres udenlandske skattepligtige indkomst, men i øvrig skattepligtig indkomst i danske selskaber via reglerne om sambeskatning.

	dansk datterselskab	dansk moderselskab
Overskud for renter	100	100
Renter	-10	10
Skattepligtig overskud	90	110
Skat 22 %	19,8	24,2
Beskatning af renteindtægter	2,2	0
Lempelse for renteskat	0	-2,2
Skat i alt	22	22

	dansk datterselskab	udenlandsk moderselskab
Overskud for renter	100	100
Renter	-10	10
Skattepligtig overskud	90	110
Skat 22 %	19,8	24,2
Beskatning af renteindtægter	2,2	0
Lempelse for renteskat	0	
Skat i alt	22	24,2

Ved at beskatte rentebetalingerne får det danske datterselskab tillagt 2,2 mio. kr. i skat af rentebetalingerne, men det danske moderselskab opnår en lempelse på 2,2 mio. kr. i den skat, som moderselskabet ellers skulle have betalt. På grund af sambeskatningsreglerne skal koncernen betale 44 mio. kr. i alt i skat.

Hvis man derimod ser på en koncern med et udenlandsk moder, vil den samlede skattebetaling blive højere. Datterselskabet får tillagt den samme 2,2 mio. kr. (22 % af rentebetalingerne), men den udenlandske moder får ikke en lempelse på 2,2 mio. kr. i skattebetalingen, da selskabet ikke har en dansk indkomst, der kan modregnes i.

Men hvis det udenlandske moderselskab har andre danske datterselskaber med samme positive indkomst, vil der kunne modregnes heri, og derfor vil det udenlandske selskab stadig have fradrag for den del af gælden, der bliver placeret i det danske selskab.

En beskatning på koncerninterne rentebetalinger ville teoretisk kunne være muligt, men da reglerne er konstrueret sådan, at det udenlandske moderselskab opnår lempelse i skattebetalingerne, hvis der er anden dansk indtægt, vil det være fordelagtigt at øge gearingen i de danske selskaber op til et niveau, hvor beskatning af koncerninterne renter er lig med det skattepligtige overskud, og derfor vil en sådan regelændring ikke yde det tilsigtede værn mod udhuling af selskabernes skatteevne.

12.3 – Begrænsning af underskudsfremførselsret

Reglerne om underskudsfremførselsret er vedtaget med virkning fra indkomståret 2013, men reglen gælder fra og med indkomståret 2013, hvis indkomståret 2013 er påbegyndt d. 1. juli 2012 eller senere.

Reglerne i selskabsskattelovens § 12, stk. 2 finder for disse indkomstår fremover anvendelse, hvor der må anvendes op til 7,5 mio. kr. (2010-niveau) – nu 8.872.500 mio. kr. i 2022 i fremført underskud til at nedsætte årets overskud. Fremførselsberettiget underskud herudover kan maksimalt nedsætte overskuddet med 60 %.

Modellen sikrer en vis skattebetaling uden at fratage selskaberne fradrag for udgifter, som de reelt har afholdt⁸².

Begrænsningen af retten til modregning af fremførselsberettigede underskud har afledt virkning på opgørelsen af den skattemæssige værdi af selskabets aktiver efter selskabsskattelovens § 11 B, stk. 5. I opgørelsen skal der medtages fremført underskud, og det vil kunne medføre en stigning i aktivmassen, men og det medfører den yderligere effekt, at rentebegrænsningen vil kunne mindskes. Det er kun en stigning i massen på 2,2 %, men i stedet for, at rentefradraget

⁸² Den Juridiske Vejledning afsn. C.D.2.4.5.3

gik tabt, og ikke ville kunne fremføres efter reglerne i selskabsskattelovens § 11 B, kan koncernen få mere fradrag – og underskuddet kan i stedet fremføres til senere indkomstår.

Der hvor underskudsfræførselsreglerne sandsynligvis har sin største effekt er ved at få koncernerne til at tænke over, hvor meget gæld, det kan betale sig at for de udenlandske selskaber at placere i de danske datterselskaber. Såfremt det betyder store skattemæssige underskud, som ikke kan anvendes i sambeskatningen, da bundgrænsen på ca. 8.87 mio. kr. gælder på sambeskatningsniveau, vil det ikke være en fordel for de udenlandske selskaber at gældsætte de danske selskaber ved at øge gearingen markant.

13. – Konklusion

Efter gennemgang af de danske regler om rentefradragsbegrænsning, der findes i den danske selskabsskattelov, kan det konkluderes, at regelsættet fortsat er komplekst, men at regelsættet fungerer efter hensigten.

Det kan konkluderes, at tynd kapitalisering finder anvendelse for alle juridiske personer, der er fuldt skattepligtige til Danmark, og det gælder også for reglerne om renteloftet og EBITDA-reglen, da selskaber, der er omfattet af 'standard' selskabsbeskatning, omfattes af reglerne.

Selskaber, der ikke omfattes af tynd kapitaliserings-reglerne, har således en anden beskatningsmodel som f.eks. selskaber, der kulbrintebeskattes, ligesom selskaber, der omfattes af CFC-reglerne ikke omfattes af reglerne om renteloft eller EBITDA-reglen.

Hertil kommer, at reglerne om tynd kapitalisering træder i kraft for større juridiske personer, hvis moderselskab typiske har sit skattemæssige hjemsted uden for Danmark, men hvor et eller flere (datter)selskaber eller faste driftssteder er beliggende i Danmark. I tynd kapitalisering bliver selskabet bliver fradragsbegrænset, for så vidt angår finansieringsudgifter (renter og kurstab) på *kontrolleret* gæld, og kun gæld, der overstiger 10 mio. kr. Endvidere er det en forudsætning, at selskabets samlede gæld i forhold til egenkapitalen overstiger forholdet 4:1 (20 % solvenskrav) ved slutning af regnskabsåret.

Men det kan konstateres, at der er måder objektivt at undgå fradragsbegrænsning, hvis det kan lade sig gøre at dokumentere, at tilbudt lån/finansiering er ydet på markedskonforme vilkår, eller hvis gælden er under 10 mio. kr. ved udgangen af indkomståret. Egenkapitalen skal opgøres til handelsværdi med værdi af ikke bogført goodwill (immaterielle aktiver) fratrullet

gælden. Den del af den kontrollerede gæld, der omkvalificeres til egenkapital, gives der ikke fradrag for, og er dermed tabt. Reglerne i selskabsskattelovens § 11 skal endvidere anvendes for den konsoliderede kreds af selskaber, hvor der skal elimineres kapitalandelsbesiddelser mellem selskaberne, fordringer og gæld.

Ud fra det beskrevne kan det konkluderes, at reglerne i selskabsskattelovens § 11 B anvendes eller suppleres af reglerne om tynd kapitalisering, men hvor tynd kapitalisering angår kontrolleret gæld, vil (rentelofts)begrænsning af nettofinansieringsudgifter gælde for alle former for gæld – kontrolleret som ikke-kontrolleret gæld. Opgørelsen tager udgangspunkt i de skattemæssige værdier modsat handelsværdierne ganget med en standardrente. Det er således hvis nettofinansieringsudgifter overstiger standardforrentningen af selskabets aktivmasse, at der er formodning for, at der ikke er sammenhæng mellem fradrag og driftsaktivitet i Danmark. Renteudgifter fortabes, men kurstab kan fremføres vedrørende samme lån.

Selskaber, der indgår i sambeskatning, skal opgøre deres nettofinansieringsudgifter samt skattemæssige værdi af aktiver samlet for hele sambeskatningskredsen, og den eventuelle begrænsning/beskæring skal fordeles forholdsmæssigt ud via de selskaber, der påvirkes mest af rentefradragsbegrænsningen, og administrationsselskabet fremfører eventuelle kurstab.

Efter EBITDA-reglen opgøres selskabets nettofinansieringsudgifter på samme måde som via rentelofts-reglen, og det kan konkluderes, at selskabernes adgang til fradrag for nettofinansieringsudgifter opgøres på basis af den opnåede indkomst før renter, skat og af- og nedskrivninger.

Der vil gælden et bundfradrag på 22.131.400 mio. kr. svarende til 3 mio. € fastsat ud fra skatteundgåelsesdirektivet., dvs. at hvis EBITDA grundlaget er mindre end 22.313.400 kr., vil selskabet kunne fratrække en værdi svarende til bundfradraget i nettofinansieringsudgifter, men overstiger nettofinansieringsudgifter mere end 30 % af EBITDA-grundlaget, vil der ske fradragsbegrænsning, men med mulighed for en 5-årig fremførselsret af uudnyttet kapacitet.

Efter EBITDA-reglen anvendes selskabernes resultat før renter skat og afskrivninger, og det vil betyde, at EBITDA-reglen være en skærpelse for de selskaber, der ikke har store skattemæssige afskrivninger.

Det kan konkluderes, at multinationale virksomheder *har* mulighed for i vidt omfang selv at bestemme sin finansieringsstruktur, men at indkomsten skal opgøres ved indkomstårets

afslutning, og det er ovenfor redegjort for, i hvilket situationer, selskabet har mulighed for at undgå at blive fradragsbegrænset.

Det er endvidere via fiktive og grafiske illustrationer forsøgt påvist, hvordan rentefradragsbegrænsning påvirker selskabets skattemæssige resultat, men det konkluderes, at reglerne fortsat – og efter indførelsen af en EBITDA-regel pr. 1. januar 2019, er komplekst, og kræver opmærksomhed fra rådgivere, men at det ved hjælp af planlægning kan undgås at blive rentefradragsbegrænset, hvis nettofinansieringsudgifter er i en størrelsesorden, hvor fradragsbegrænsning er realistisk.

Det kunne overvejes, om reglerne kunne forenkles, men selvom eventuel indførelse af skattebetalinger på renter til udlandet bliver politisk vedtaget, vil dette ikke nødvendigvis afhjælpe udflytning af skattetilsvaret til udlandet. I de tilfælde, hvor der er en dobbeltbeskatningsoverenskomst, er det forudsat, at kildestaten kun kan beskatte rentebetalinger med 10 % af bruttobeløbet, og der opnås endda lempelse via credit- eller exemptionsmetoden. Skat på rentebetalinger til udlandet vil virke afskrækkende for udenlandske investorer, der vil kunne hæmme Danmarks konkurrenceevne, og derudover vil det ikke være muligt at indeholde kildeskat på rentebetalinger mellem associerede selskaber indenfor EU.

Dermed må det konkluderes, at det ikke synes at være fordrende for Danmark at overflødiggøre reglerne om rentefradragsbegrænsning, som de for nuværende er udformet, og fradragsbegrænsningsreglerne er fortsat medvirkende til, at der på rimeligvis sikres, at skattebasen i Danmark ikke udhules af forsøg på skatteudnyttelse eller via omgåelse af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

14. – Litteraturliste

Lovforarbejder, lovforslag mv.

Lov nr. 119 af 30/4 2004 forslag til lov om ændring af forskellige skattelove (rentefradragsbeskatningsdirektivet, rente/royaltydirektivet, koncerninterne lån, fraflytterbeskatning, omregning til helårsindkomst, bruttobeskattede personer).

Lov nr. 213 af 18/4 2007 forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og forskellige andre love (justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne mv.

Lov nr. 525 af 12/6 2009 Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning mv.)

Lov nr. 254 af 30/3 2011 lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (opfølgning på harmonisering af selskabers afkastbeskatning mv.)

Lov nr. 1726 af 27. december 2018 (Implementering af dele af direktivet om skatteundgåelse og direktivet om skattetvistbilæggelse og forskellige ændringer af momssystemdirektivet) blev den tidligere EBIT-regel ophævet. Ændringen har virkning for indkomstår, der påbegyndes den 1. januar 2019 eller senere

Bekendtgørelser, vejledninger, cirkulære, styresignal mv.

SKM2021.677SKTST

Den Juridiske Vejledning

TSS-cirkulære 2000-10 (værdiansættelse af goodwill)

Rådsk Direktiv 2016/1164/EU og 2017/952/EU (skatteundgåelsesdirektivet)

OECD's Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting (2013)

Domme, afgørelse, bindende svar mv.

EU-sag C-324/00, Lankhorst-Hohorst

EU-sag Sag C-196/04, Cadbury Schweppes og Cadbury Schweppes Overseas

SKM2008.171SR

SKM2006.252LSR

Faglitteratur

Tynd kapitalisering – en skatteretlig fremstilling, Jacob Bundgaard, 1. udg., 2000, Forlaget Thomson

Juridisk Teori, metode og videnskab, Jens Evald, 2. udg., 2020, DJØF Forlag

International skatteret i et dansk perspektiv, Peter Koerver Schmidt m.fl., 2. udg., 2020, Hans Reitzels Forlag

Selskabsskatteloven med kommentarer, Henrik Peytz, BIND I, 1. udg., 2020, Jurist- og Økonomforlaget

Lærebog om indkomstskat, Jane Bolander m.fl., 1. udg., 2019, DJØF Forlag

Skatteværn og EU-frihed, Thomas Rønfeldt, 1. udg., 2010, Jurist- og Økonomforbundet

Niels Winther-Sørensen m.fl., Skatteretten 3, 6. udg. 2013, Karnov Group Denmark

Balancer ultimo 2022	Regnskabsmæssige værdier - Mio. kr.				Handelsværdier	Skattemæssige værdier
	DK B	DK D	Elimineringer	Konsolideret		
Goodwill	-	-	-	-	-	-
Bygninger, anlæg mv.	20,0		-	20,0	450,0	195,0
Driftsmidler	175,0	220,0	-	395,0	325,0	365,0
Likvider	30,0	15,0	-	45,0	65,0	65,0
Kapitalandele i DK D	-120,0	-	120,0	-		
Lån til udenlandsk moderselskab	-	300,0	-	300,0	300,0	
Aktiver i alt	105,0	535,0	120,0	760,0	1140,0	625,0
Egenkapital	-500,0	-120,0	120,0	-500,0	-550,0	-990,0
Gæld til udenlandsk moderselskab	85,0	385,0		470,0	470,0	470,0
Realkredit	495,0			495,0	495,0	495,0
Bankgæld	25,0	175,0		200,0	200,0	200,0
Bank gæld (kaution)	-	95,0		95,0	95,0	95,0
Passiver i alt	105,0	535,0	120,0	760,0	710,0	270,0

Bilag 1 - Tal for "Gren A" inkl. Konsolidering

Balancer ultimo 2022	Regnskabsmæssige værdier - Mio. kr.				Handelsværdier	Skattemæssige værdier
	DK C	DK E	Elimineringer	Konsolideret		
Goodwill	-	-	-	-	3500	-
Bygninger, grunde mv.	650,0	540,0	-	1190,0	1350,0	945,0
Driftsmidler	110,0	225,0	-	335,0	325,0	478,0
Likvider	15,0	67,0		82,0	95,0	95,0
Aktier i DK E	33,0		-33,0	-	-	-
Lån til udenlandsk moderselskab	1100,0	-		1100,0	1100,0	-
Aktiver i alt	1908,0	832,0	-33,0	2707,0	6370,0	1518,0
Egenkapital	1734,0	35,0	-35,0	1734,0	4859,0	790,0
Gæld til udenlandsk moderselskab	133,0	600,0		733,0	1156,0	628,0
Bankgæld	31,0	197,0		228,0	345,0	90,0
Bankgæld (kaution)	10,0	-		10,0	10,0	10,0
Passiver i alt	1908,0	832,0	-33,0	2707,0	6370,0	1518,0

Bilag 2 - Tal for Gren B inkl. Konsolidering

Balancer ultimo 2022	Regnskabsmæssige værdier - Mio. kr.						Handelsværdier	Skattemæssige værdier
	DK B	DK C	DK D	DK E	Elimineringer	Konsolideret		
Goodwill	-	-	-	-	-	-	3500,0	-
Bygninger, grunder mv.	20,0	650,0	-	540,0	-	1210,0	1387,0	998,0
Driftsmidler	175,0	110,0	220,0	225,0	-	730,0	699,0	650,0
Likvider	30,0	15,0	15,0	67,0	-	127,0	127,0	127,0
Kapitalandele i DK D	-120,0	-	-	-	120,0	0,0	-	-
Kapitalandele i DK E		33,0	-	-	-33,0	0,0	-	-
Lån til udenlandsk moderselskab		1100,0	300,0	-	-	1400,0	1400,0	-
Aktiver i alt	105,0	1908,0	535,0	832,0	87,0	3467,0	7113,0	1775,0
Egenkapital	-500,0	1734,0	-120,0	35,0	87,0	1236,0	3412,0	-451,0
Gæld til udenlandsk moderselskab	85,0	133,0	385,0	600,0	-	1203,0	1203,0	1203,0
Realkredit	495,0	-	-	-	-	495,0	495,0	495,0
Bankgæld	25,0	31,0	175,0	197,0	-	428,0	428,0	428,0
Bankgæld (kaution)	-	10,0	95,0	-	-	105,0	105,0	105,0
Passiver i alt	105,0	1908,0	535,0	832,0	87,0	3467,0	5643,0	1780,0

Bilag 3 - Tal for "Gren A+B" inkl. konsolidering